

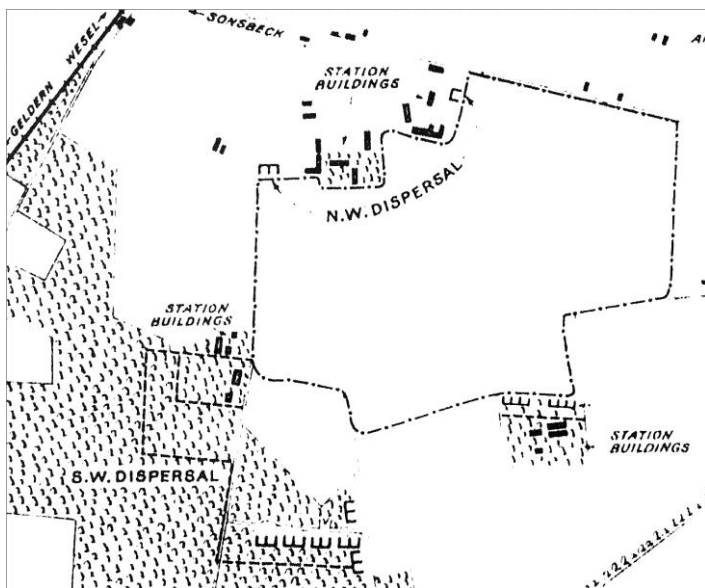
De tyske natjageres organisering i august 1944

Det kunne være formålstjenligt at kigge på Luftwaffes natjagerenheder inden operationerne mod Kiel, Stettin og Königsberg i august 1944 beskrives. Flere af natjagerenhederne havde netop modtaget enkelte eksemplarer af den nye Ju 88G-6 og konverterede i de næste par måneder til denne flytype fra Ju 88G-1. Andre enheder fløj Bf 110G-4, som var slutproduktet af en lang række natjagere af typen Bf 110. Enkelte af disse enheder begyndte også at flyve Ju 88G.

Ved de fleste enheder er der tilføjet en kort biografi af chefen for enheden, idet chefen ofte tegner et billede af enheden.

Nachtjagdgeschwader 1

Stab NJG 1 lå i slutningen af august 1944 på flyvepladsen Bönninghardt i Nordrhein Westfalen 15 km sydvest for Wesel. Det var kun en mindre flyveplads, der ikke var velegnet til stationering af natjagere. Staben rådede da også kun over en enkelt Bf 110G-4 samt to Ju 88G-1.

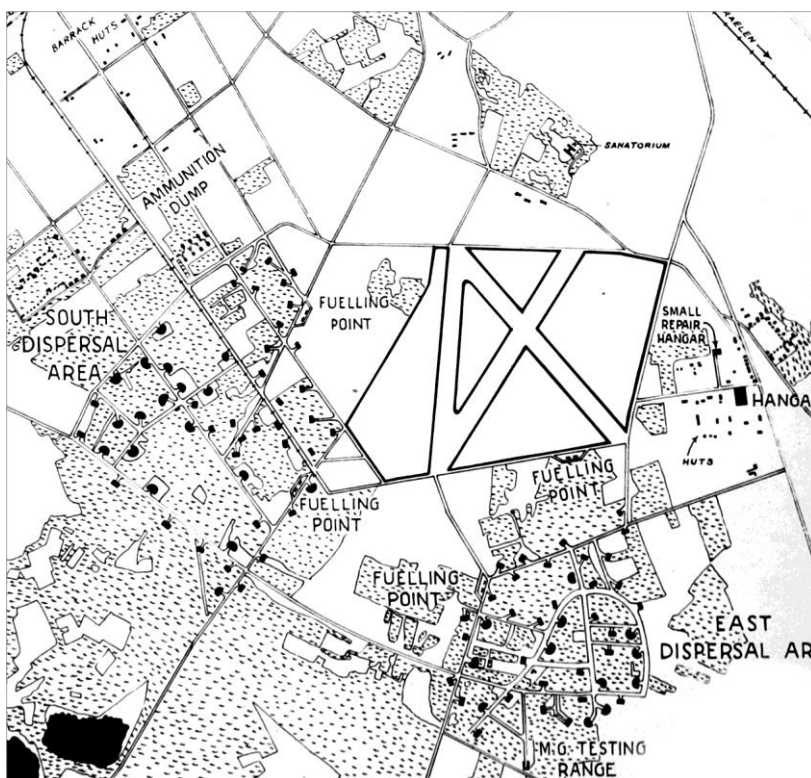

Flyvepladsen Bönninghardt, hvor Stab NJG 1 lå i slutningen af august 1944, blev bygget i 1937/38 og blev klassificeret som en Einsatzhafen I. Ordnung.

I august 1944 var Oberstleutnant Hans-Joachim Jabs chef for Nachtjagdgeschwader 1. Han var kun 26 år gammel og stammede fra Lübeck. Jabs var professionel officer, der i 1937 blev uddannet som bombepilot, men som allerede det efterfølgende år blev omskolet til jagerpilot. Ved krigens start var han Zerstörerpilot og skød i løbet af felttoget i Frankrig 7 fjendtlige maskiner ned. Under slaget om England nedskød han yderligere 12 maskiner og blev allerede den 1. oktober 1940 tildelt Ridderkorset som Oberleutnant. Han blev herefter udnævnt til chef for 6./ZG 76 og deltog bl.a. i angrebet på Grækenland samt patruljeflyvninger over Nordsøen udført fra Danmark og Norge. I november 1941 blev han omskolet til natjagerne og blev chef for 9./NJG 3. Et år senere overtog han 11./NJG 1 og nedskød i den efterfølgende tid adskillige britiske bombefly. I august 1943 blev han chef for IV./NJG 1 og den 1. marts 1944 chef for hele NJG 1. Den 24. marts fik han tildelt Ridderkorset med Egeløv. Herefter var han mere beskæftiget med stabsarbejde end natjagerflyvning, men han fortsatte stadigvæk med at operere som natjager og nedskød sit sidste fjendtlige fly den 21. februar 1945. Han overlevede krigen og nedskød i løbet af 510 operative togter 50 fjendtlige maskiner.

Oberstleutnant Hans-Joachim Jabs var en overordenlig dygtig pilot, hvilket han ikke kun beviste under natlige luftkampe. Den 29. april 1944 var han på vej til at lande på flyvepladsen Deelen nord for Arnheim, da han blev opdaget af seks Spitfires fra No. 132 Squadron. Sqdn Ldr Page gik til angreb på den enlige Bf 110G-4, men Jabs var ingen nybegynder og drejede op mod sine fjender og nedskød to af disse (F/O Caulton i MK639 og P/O Pullin i MJ170). Sqdn Ldr Page var dog i stand til at bringe sig i en position, hvor han kunne beskyde natjageren. Jabs nødlandede sin Bf 110G-4 og besætningen forlod straks flyet, der efterfølgende blev beskudt på jorden af de andre Spitfires. Bf 110eren udbændte totalt, men den tyske besætning kom intet til. Pullen blev dræbt ved nedskydningen, men Caulton var efterfølgende gæst hos Jabs.

Fliegerhorst Venlo på grænsen mellem Holland og Tyskland var hjemsted for I./NJG 1 fra marts 1941 og frem til den 5. september 1944, hvor I./NJG 1 forlagde til Münster-Handorf.

I./NJG 1 var under kommando af Hauptmann Förster og lå stationeret på flyvepladsen Venlo, der var en fuldt udbygget natjagerflyveplads. Enheden rådede over 24 He 219A og var en af de mest effektive natjagerenheder i Luftwaffe.

Paul Förster stammede fra Varel i Oldenburg og var ved krigens begyndelse Zersthörerpilot., Han blev den 5. februar 1940 som Oberleutnant udnævnt til Staffelpilote for 3./ZG 26 og holdt denne stilling indtil juli samme år. I november 1942 var han Hauptmann og blev i denne måned forflyttet fra Höhenkommando der Jagd und Zersthörerschulen i München til XII. Fliegerkorps. I juni 1943 fløj han ved 2./NJG 1 og den 23. september samme år blev han udnævnt til Staffelpilote for denne enhed. Den 23. januar 1944 blev han Gruppenkommandeur for I./NJG 1.

Hauptmann Paul Förster blev dræbt den 1. oktober 1944, da han under en prøveflyvning på flyvepladsen Handorf kom til at ramme en samling sten ved siden af banen under landingen. Försters He 219A-0 (Werk Nr. 190194) blev slynget om på ryggen og eksploderede. Förster og Oblt. Apel omkom i flammerne. Förster, der var specialist i He 219, havde ved sin død fået tilkendt 10 nedskydninger. Han blev efter sin død udnævnt til major.

1. Staffel var under kommando af Hauptmann Ernst-Wilhelm Modrow, medens 2. Staffel var under ledelse af Hauptmann Werner Baake, der overtog ledelse af I./NJG 1 efter Försters død. 3. Staffel var under kommando af Oberleutnant Heinz Strüning, der den første september overtog ledelsen af 9./NJG 1. Alle tre var fremragende ledere.

Ernst-Wilhelm Modrow, der i august 1944 fløj He 219 og nedskød en Lancaster ved Karup under det sidste angreb, der beskrives i denne bog. Modrow blev født i Stettin den 5. maj 1908 og blev allerede i 1929 pilot. Midt i 30'erne fløj han ved det columbianske flyveselskab Scadta, før han fra maj 1937 til august 1939 arbejdede for Lufthansa. Ved krigens begyndelse kom han til KGr.z.b.V. 108 og deltog blandt andet i invasionen i Scandinavien, hvor han blev hårdt såret. Fra marts 1941 var han lærer ved Blindflugschule 1 og fra marts 1942 til april 1943 transportpilot på en Bv 222 i Middelhavet. I oktober 1943 kom han til natjagerne ved I./NJG 1 og i løbet af 109 natlige operative flyvninger nedskød han 34 fjendtlige maskiner. I alt havde han 259 operative flyvninger, da krigen sluttede.

Werner Baake stammede fra Nordhausen i Harzen og kom i november 1942 til I./NJG 1 og fortsatte i enheden indtil krigens slutning. Baake var indehaver af Ridderkorset, som han fik tildelt den 27. juli 1944

efter 33 nedskydninger. Den 2. oktober 1944 blev han chef for I./NJG 1 og førte denne indtil krigens slutning. Han opnåede 41 natlige nedskydninger i løbet af 195 operative flyvninger. Efter krigen fortsatte Baake i Lufthansa og styrtede under en træningsflyvning i juli 1964 ned ved Heilsbronn, hvorved han blev dræbt.

Hptm. Modrow, der stammede fra Stettin, havde oprindelig fløjet søfly og deltog blandt andet i Weserübung, hvor han fløj Do 26 ved KGr.z.b.V. 108. Den 28. maj 1940 blev han hårdt såret under felttoget i Norge. Efter et længere hospitalsophold blev han lærer ved Blindflugschule 1 på Brandis øst for Leipzig i Sachsen, og i årene 1942/43 fløj han over 100 missioner med Bv 222 i Middelhavet, før han blev overflyttet til Erprobungsstelle Travemünde. Modrow blev i oktober 1943 omskolet til natjagerne og kom til I./NJG 1. Den 30. marts 1944 fik han sin første nedskydning, men derefter gik det stærkt. Natten mellem den 10. og 11. juni nedskød han en Mosquito, og natten mellem den 21. og 22. juni nedskød han 5 bombefly. Den 19. august fik han tildelt Ridderkorset og den 1. januar 1945 Deutsches Kreuz in Gold. Sidste nedskydning opnåede han natten mellem den 5. og 6. januar 1945. Hptm. Modrow overlevede krigen og fløj ialt 259 operative togter, hvoraf de 109 var ved natjagerne. Han fik tilkendt 34 nedskydninger. Efter krigen kom han i det vesttyske flyvevåben og blev pensioneret i september 1964 som oberstløjtnant. Modrow døde i Kiel den 16. september 1990.

Heinz Strüning stammede fra Neviges i Rheinland og fløj ved krigens begyndelse som Zerstörerpilot ved Zerstörerstaffel/KG 30. Allerede i sommeren 1940 kom han til natjagerne og gjorde tjeneste ved NJG 2 og senere NJG 1. Han fik tildelt Ridderkorset i oktober 1942 og egeløv i juli 1944.

Strüning, der stammede fra Rheinland, var oprindelig Zerstörerpilot og kom til I./NJG 1 efter at have gjort tjeneste ved NJG 2 som Fernnachtjäger. Han var indehaver af Ridderkorset med egeløv, som han fik tildelt den 20. juli 1944. Juleaften 1944 blev han dræbt under en operativ flyvning ved Bergisch-Gladbach. Hans maskine blev nedskudt af en Mosquito (S/Ldr Doleman fra No. 157 Squadron) og under udspringet ramte Strüning haleroret og blev dræbt. Det varede to måneder, før man fandt liget af Strüning. Strüning havde 280 operative flyvninger og nedskød 56 fly, heraf 2 Mosquitos.

Eckart-Wilhelm von Bonin blev født i Potsdam i november 1919 og stammede fra en militærfamilie. Faderen omkom i Rusland som oberst i Luftwaffe - han blev taget til fange i marts 1945 og vendte aldrig tilbage. Hans to brødre var ligeledes medlemmer af Luftwaffe og Jürgen omkom som medlem af en Transportgeschwader i februar 1945, medens Hubertus blev dræbt under en luftkamp den 21. december 1943. Hubertus havde lige som Eckhart-Wilhelm fået tildelt Ridderkorset.

II./NJG 1 lå stationeret på St. Trond i Belgien, der var en berømt natjagerflyveplads. Enheden rådede over 37 Bf 110G-4, 5 Ju 88G-1 og 1 Ju 88R-2. Chef for enheden var Major Eckart-Wilhelm v. Bonin, hvis far også var officer i Luftwaffe. von Bonin blev allerede i oktober 1940 natjagerpilot og havde udelukkende været stationeret ved NJG 1. Han fik den 5. februar 1944 tildelt Ridderkorset efter 31 nedskydninger. I

oktober 1944 blev han chef for I./NJG 102 og førte denne indtil marts 1945, hvor han fik et stabsjob ved de nye jettfly. von Bonin overlevede krigen og opnåede 37 nedskydninger i løbet af ca. 150 togter. I løbet af krigen mistede han sin far og to brødre i aktiv tjeneste ved Luftwaffe.

Faderen, Oberst von Bonin, forsvandt efter, at han i marts 1945 blev taget til fange af russerne ved Rixen i Pommern. Broderen, Ridderkorsindehaveren Oberstleutnant Hubertus von Bonin, blev dræbt under luftkamp med russiske jagere i december 1943 og den sidste broder, Oberleutnant Jürgen Oskar von Bonin, der gjorde tjeneste ved 2./KGr.z.b.V. 105 som observatør, forsvandt under en flyvning ved Smolensk den 8. februar 1942.

Den 15. august angreb Bomber Command 9 tyske flyvepladser i Holland og Belgien med 1004 fly. Angrebene var rettet mod flyvepladser, som blev anvendt af natjagere og var optakten for Bomber Command til en fornyet indsats mod bombemål i Tyskland efter, at man i nogle måneder havde haft hovedvægt mod mål i forbindelse med landgangen i Frankrig.

Det øverste billede stammer fra Wing Command Ian Clifford Kirby Swales, DFC, DFM, der fløj Lancaster LM241 'Q' fra No. 622 Squadron. Hans rapport lyder: 'Bombed intersection of Runways at 12.05 from 15.000 ft, heading 152. Clearly identified visually. Bombs fell across intersection of Runway. A/P later obscured by smoke. Whole of Southern end of Dome obscured'.

Swales fik sit DFM, medens han fløj ved No. 38 Squadron i 1940. Hans DFC fik han i 1942, medens han fløj ved No. 15 Squadron og senere kom der også et DSO til. Han overlevede krigen og blev pensioneret fra RAF i 1963.

Det nederste billede tilhørte P/O J H Scott i Lancaster NE181 'M' fra No. 75 Squadron. Deres rapport lød: 'The raid was successful and bombing results were confirmed visually, bomb burst being well concentrated on the runways. Opposition was almost negligible both over the target and en route'. New zealænderen John Harold Scott og hele hans besætning blev dræbt den 4. november 1944 under et togt til Solingen.

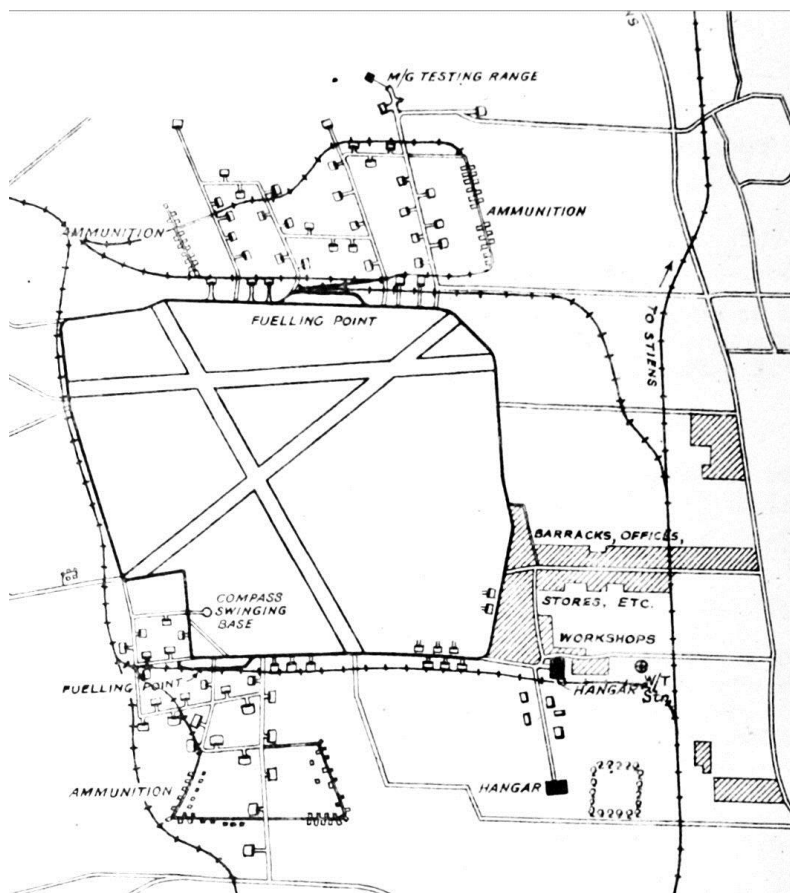

4./NJG 1 var under ledelse af Hauptmann Fritz Lau, der før krigen var flyvelærer ved Lufthansa. I begyndelsen af krigen var han transportpilot efterfulgt af et job som lærer ved Blindflugschule 3. I august 1943 blev han Staffelpolitän for 9./NJG 1, men kom i marts 1944 til 4./NJG 1 som chef. Fritz Lau, der stammede fra Stettin, gennemførte 76 operative flyvninger og nedskød 28 fjendtlige maskiner. Han blev den 28. april 1945 tildelt Ridderkorset.

5. Staffel var i slutningen af august 1944 under kommando af Oberleutnant Gottfried Hanneck, der førte eskadrillen frem til marts 1945. Hanneck blev to gange skudt ned i løbet af lidt over et halvt år. Den første gang var natten mellem den 12. og 13. juni 1944, hvor han slap uskadt fra at springe ud med faldskærm ved Birresborn. Natten mellem den 1. og 2. februar 1945 blev han såret efter, at hans Bf 110G-4 blev skudt ned af en Mosquito, der blev fløjet af W/Cdr Gibb og F/O Kendall fra No. 239 Squadron. Hanneck gennemførte en nødlanding ved Altenkirchen i Westerwald, der sårede ham, medens hans to andre besætningsmedlemmer slap uskadt. Hanneck overlevede krigen og opnåede ialt 6 nedskydninger.

6. Staffel var under kommando af Hauptmann Johannes Hager, der kom til eskadrillen i efteråret 1942. I løbet af de næste år forøgede han stødt antallet af nedskydninger, men oplevede også selv at blive skudt ned et par gange. Natten mellem den 23. og 24. september 1943 blev Hager hårdt såret under sin 22. nedskydning og måtte springe ud med faldskærm. De næste par måneder var han på lazaret. Ved tilbagekomsten til 6./NJG 1 blev han Staffelpolitän for enheden. Natten mellem den 21. og 22. juni 1944 blev Hagers He 219A-0 (Werk Nr 210903) ramt af skud fra en bombemaskine, som han var i færd med at angribe. Hagers radaroperatør, Feldweibel von Bergen, blev dræbt ved beskydningen og skytten, Feldweibel Körschgen, sprang ud med faldskærm over Scheldemundingen. Hager landede uskadt med He 219eren på Eindhoven.

Det varede lang tid, før Hager fik tildelt Ridderkorset. Det skete først efter 45 nedskydninger den 12. marts 1945. Hager gennemførte 99 operative flyvninger og nedskød ialt 48 maskiner.

Flyvepladsen Leeuwarden blev åbnet som civil plads i 1938 og blev taget i anvendelse af Luftwaffe straks efter besættelsen af Holland. I begyndelsen var det bombe- og jagerenheder, der anvendte flyvepladsen, men i november 1941 rykkede natjagerne ind på pladsen. I første omgang NJG 2, men fra oktober 1942 til marts 1944 var det IV./NJG 1. III./NJG 1 var stationeret på Leeuwarden mellem maj og september 1944. I 1949 rykkede det hollandske flyvevåben ind på flyvepladsen og Leeuwarden er stadigvæk en militær hollandsk flyveplads.

III./NJG 1 lå på flyvepladserne Twente og Leeuwarden i Holland med 35 Bf 110G-4 og 5 Ju 88G-1. Enheden var under kommando af den 25 årige Major Martin Drewes. Martin Drewes gjorde fra januar 1941 tjeneste som Zerströrerpilot ved II./ZG 76 og kom i april samme år til Sonderkommando Junck til Irak, hvor han nedskød en Gloster Gladiator. Ved hjemkomsten til Tyskland kom han til 6./ZG 76 og blev i november udnævnt til Oberleutnant. Samme måned påbegyndte han omskoling til natjagerpilot og kom i januar 1942 til NJG 3. Han var i perioder blandt andet stationeret på Værløse og Kastrup ved København. I januar 1943 blev han Staffelpolitän for 7./NJG 3 og blev i juni 1943 forflyttet til NJG 1, hvor han i august overtog kommandoen over 11. Staffel. I februar 1944 fik han tildelt Deutsches Kreuz in Gold. Den 7. marts blev han som Oberleutnant chef for III./NJG 1, som han førte næsten indtil krigens slutning. Man

kunne naturligvis ikke have en Oberleutnant som Gruppenkommandeur, hvorfor Drewes i maj 1944 blev udnævnt til Hauptmann. Han fik ved samme lejlighed også Ehrenpokal der Luftwaffe. Den 27. juli fik han tildelt Ridderkorset efter 48 nedskydninger. Han var en uge forinden blevet nedskudt af en Lancaster, men slap uskadt fra hændelsen.

Martin Drewes stammede fra Niedersachsen og havde en eventyrlig karriere i Luftwaffe som Zerstörerpilot (bl.a. i Irak i 1941) før han kom til natjagerne. Drewes fik tilkendt 49 nedskydninger, men oplevede også selv at blive skudt ned natten mellem den 20. og 21. juli 1944. Han overlevede dog nedskydningen og sprang ud med faldskærm. Hans sidste nedskydning fandt sted natten mellem den 3. og 4. marts 1945. Drewes overlevede krigen og bosatte sig i Sydamerika.

Drewes fløj hele krigen ud og gennemførte 235 operative togter, under hvilke han fik tilkendt 49 nedskydninger. Den 1. december 1944 blev han udnævnt til Major. Drewes fik den 17. april 1945 tildelt Ridderkorset med Egeløv. Ved krigens slutning blev han taget til fange af englænderne, der betragtede ham som en hård nød at omskole. Drewes tilbragte tid i flere staffelejre, herunder Brehol og Fallingbostel, før han blev løsladt fra fangskab i februar 1947. Det efterfølgende år emigrerede Drewes til Brasilien, hvor han ernærede sig som entreprenør og senere som direktør for Volkswagen i Brasilien. Drewes døde den 13. oktober 2013.

7. Staffel var under ledelse af Oberleutnant Hans-Joachim Witzleb, der i 1942 fløj ved I./NJG 3. Den 1. april 1943 blev Witzleb forfremmet til Oberleutnant og kom i november samme år til III./NJG 1. Den 20. april 1944 blev han chef for 7./NJG 1 og beholdt denne stilling indtil den 3. december, hvor han blev Staffelführer for 7./JG 6. Witzleb overlevede krigen og opnåede ialt 6 nedskydninger. Hans sidste nedskydning var en Mosquito den 17. april 1945 og på dette tidspunkt tilhørte han Stab III./NJG 1.

8. Staffel blev ført af Oberleutnant Dietrich Schmidt, der overtog 9./NJG 1 den 25. december 1944 efter Hauptmann Strüning. Schmidt, der stammede fra Karlsruhe, kom i september 1941 til 8./NJG 1. Han havde en langsom start og opnåede først sin første nedskydning natten mellem den 24. og 25. marts 1943. I juni 1943 blev han udnævnt til Staffelpolitän for 8./NJG 1 og nu begyndte antallet af hans nedskydninger at forøges. Den 27. juli 1944 fik han tildelt Ridderkorset efter 32 nedskydninger. Dietrich Schmidt overlevede krigen. I løbet af 171 operative flyvninger nedskød han ialt 40 fjendtlige maskiner, heraf en Mosquito. Alle de øvrige nedskydninger var firemotorede bombefly og samtlige nedskydninger fandt sted om natten.

Heinz-Wolfgang Schnaufer og Jabs under en samtale. Schnaufer blev født den 16. februar i Württemberg og kom til Luftwaffe i november 1939. Han blev direkte uddannet som natjagerpilot og blev den mest succesfulde natjagerpilot nogensinde. Han opnåede ialt 121 nedskydninger i løbet af 'kun' 164 operative flyvninger. Han blev dræbt i juli 1950 ved et trafikuheld i Frankrig.

IV./NJG 1 opererede i slutningen af august 1944 fra flyvepladsen St. Trond med 33 Bf 110G-4 og 3 Ju 88G-1. IV./NJG 1 var under kommando af Luftwaffes bedste natjagerpilot, nemlig Major Schnauffer, der i løbet af 164 operative togter nedskød 121 fjendtlige maskiner.

Schnauffer stammede fra BadenWürtternberg og kom til Luftwaffe i 1939. Han blev i løbet af de næste par år uddannet som Zerstörererpilot, men kom aldrig til at flyve operativt som sådan. I stedet for meldte Schnauffer og hans radiooperatør, den senere Ridderkorsindehaver Rumpelhardt, sig til natjagerne.

Hauptmann Schnauffer sammen med hans to besætningsmedlemmer Oberfeldwebel Wilhelm Gänslar og Leutnant Fritz Rumpelhardt, der begge fik tildelt Ridderkorset. Nok den eneste besætning i Luftwaffe, hvor samtlige besætningsmedlemmer var indehaver af Ridderkorset.

Heinz-Wolfgang Schnauffer kom til II./NJG 1 i november 1941 og fik sin første nedskydning i juni 1942. I august 1943 blev han chef for 12./NJG 1 og fra marts 1944 chef for IV./NJG 1. Ridderkorset fik han den 31. december 1943 som Oberleutnant, Egeløvet den 24. juni 1944 som Hauptmann og Ridderkorset med Sværd den 30. juli 1944. Den 16. oktober 1944 fik han delt Ridderkorset med Brillianter som det 21. medlem af de tyske væbnede styrker. Han blev herefter chef for NJG 4. Schnauffer overlevede krigen, men blev dræbt ved et trafikuheld i Frankrig i 1950.

Herman Greiner i færd med at lave sjov med sin besætning. Greiner nedskød fire 4-motorede fly om dagen, hvilket var mange for en natjagerpilot. Greiner overlevede krigen og kom i 1957 til det nye Luftwaffe som stabsofficer ved flyveskolen i Landsberg. Han gik af som Oberstleutnant i 1972.

11./NJG 1 var under ledelse af Hptm Hermann Greiner, der stammede fra Hildesheim. Greiner kom til Luftwaffe i 1938 og var oprindeligt Fernaufklärer, før han blev Zerstörererpilot. I oktober 1941 kom han til II./NJG 1 som natjagerpilot og havde de følgende år en tur rundt i forskellige natjagerenheder. I marts 1944 kom han til 11./NJG 1 og blev i maj udnævnt til Staffelpolitän. Den 27. juli 1944 fik han tildelt Ridderkorset efter 36 nedskydninger. I november 1944 blev han chef for IV./NJG 1. I løbet af krigen gennemførte han 204 operative flyvninger og nedskød 51 fjendtlige maskiner. Han overlevede krigen, men tilbragte den sidste tid på lazaret efter, at han natten mellem den 7. og 8. marts 1945 måtte springe ud med faldskærm efter, at hans maskine var løbet tør for brændstof over Eifel. Under udspringet blev Greiner såret. Medens han lå på lazaret, fik han den 17. april 1945 tildelt Ridderkorset med Egeløv.

Hermann Greiner gennemførte 204 operative flyvninger under hvilke han nedskød 51 fjendtlige maskiner. Han fik Ehrenpokal der Luftwaffe i december 1943 og Deutsches Kreuz in Gold i marts 1944. Ridderkorset fik han den 27. juli samme år som Oberleutnant og Egeløvet som Hauptmann den 17. april 1945.

12. Staffel var under ledelse af Hptm Hans-Heinz Augenstein, der blev skudt ned af F/Lt Hedgecoe fra No. 85 Squadron natten mellem den 6. og 7. december 1944. Nedskydningen fandt sted 10 km nordvest for Münster-Handorf. Hauptmann Augenstein kom til NJG 1 i slutningen af 1942 og fik sin første luftsejr i maj 1943. Fra januar 1944 førte han 7./NJG 1, før han den 1. marts 1944 blev chef for 12./NJG 1. Augenstein havde ved sin død 46 nedskydninger, men blev også selv skudt ned to gange. Begge gange blev han såret. Han fik tildelt Ridderkorset som Oberleutnant den 9. juni 1944.

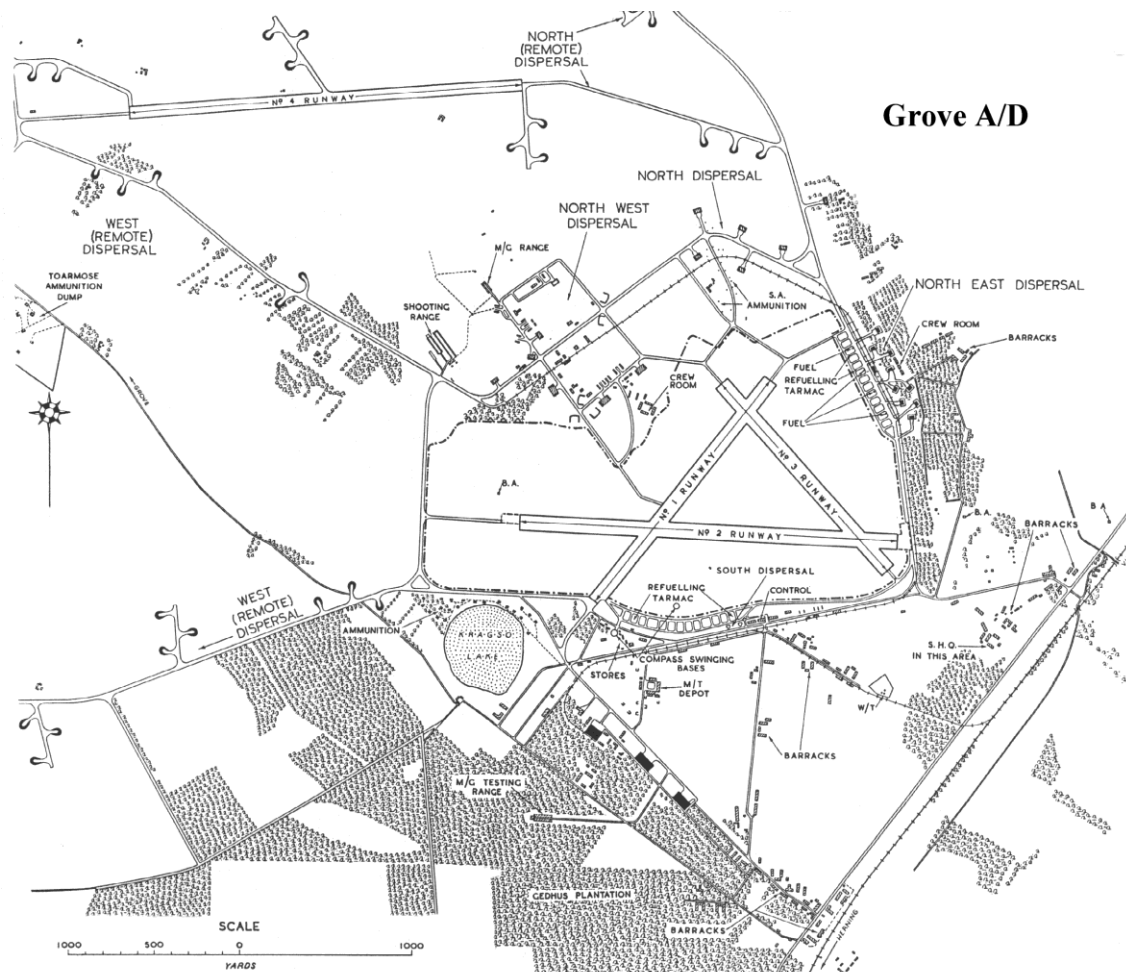
Hans-Heinz Augenstein stammede fra Pforzheim-Brötzingen og kom i 1942 til 7./NJG 1. Han blev Staffelfkapitän for 12. Staffel den 1. marts 1944 og nedskød ialt 46 fjendtlige maskiner, før han blev dræbt i december 1944. Både Augenstein og hans radaroperatør, Feldweibel Stein, blev dræbt ved nedskydningen, medens Bordschütze Uffz. Schmidt i såret tilstand kunne springe ud med faldskærm.

I begyndelsen af august 1944 fandt man Schulstaffel for NJG 1 og NJG 3 på Fliegerhorst Grove. Disse to enheder rådede over Bf 110 og Ju 88, men også He 219 blev anvendt på Grove. I juli 1944 rådede Schulstaffel NJG 1 over 5 He 219A-0 på Grove, som blev anvendt til omskoling til denne type. Først i august måned blev disse afgivet til anden enhed og Schulstaffel NJG 1 stod tilbage med 6 Bf 110G-4. Schulstaffel NJG 1 blev dannet i juni 1944 på Twente, men flyttede den 24. juli til Fliegerhorst Grove. Da det blev besluttet at forlægge II./NJG 3 til Grove blev Schulstaffel NJG 1 overflyttet til Königsberg/Neumark for i februar 1945 at ende i Lüneburg.

I begyndelsen af august 1944 var Hauptmann Freiherr Fritz von Buchholtz chef for Schulstaffel/NJG 1. Han var født i Letland og kom i 1934 til den tyske marine, hvor han blandt andet gjorde tjeneste på krydseren Karlsruhe. I 1937 kom han til søflyverne og var tidligt i krigen søredningspilot, hvor han i 1941 var Staffelfkapitän for 8. Seenotstaffel. I 1942 blev han uddannet til bombepilot, men kom senere til natjagerne, hvor han i juni 1943 blev chef for 10./NJG 1. I august samme år fløj han ved 11./NJG 1 og blev såret efter et flystyrt ved Wittenberg på grund af motorproblemer. I juni 1944 blev han udnævnt til chef for Schulstaffel/NJG 1. Han blev dræbt den 4. august under en stor amerikansk overflyvning af dansk område. von Buchholtz blev af Jagdabschnittführer Dänemark beordret til at nedskyde beskadigede amerikanske fly, der forlod deres formation og forsøgte at nå Sverige. von Buchholtz fløj en Bf 110G-4 med Werke Nr 720251 G9+HX, da han klokken 16.08 blev skudt ned ved Slimminge på Sjælland. Buchholtz forsøgte at afskære en tilsyneladende beskadiget bombemaskine ruten til Sverige, men han blev narret. I stedet for en bombemaskine var det to tætflyvende P-51ere, som gik til angreb på Bf 110eren. Nedskydningen blev foretaget i 1.400 meters højde af 1/Lt. Wilson K Baker fra 370FS 359th Fighter Group. von Buchholtz beordrede sin radaroperatør til at springe ud med faldskærm, men det var sent for ham selv. von Buchholtz blev begravet på Heldenfriedhof Ost-Kopenhagen.

Efter von Buchholtz overtog Oberleutnant Helmuth Then kommandoen over Schulstaffel/NJG 1. Den 1. januar 1945 blev enheden omdøbt til Stabsstaffel NJG 1. Helmuth Then overlevede krigen med 2 tilkendte nedskydninger. Then havde været Staffekapitän for 9./NJG 1 i tidsrummet 1. december 1943 til 3. maj 1944 og tilhørt staben for III./NJG 1, før han overtog Schulstaffel.

Fliegerhorst Grove i Jylland blev påbegyndt i april 1940 og man byggede stadigvæk på flyvepladsen i maj 1945. Grove blev de første år anvendt af skoleenheder mv, men i juli 1942 rykkede natjagerne ind på pladsen og bortset fra en kort periode i 1944, var Grove belagt med natjagere fra forskellige enheder fra 1942-45.

He 219A tilhørende Schulstaffel NJG 1 på Fliegerhorst Grove i sommeren 1944. Maskinen blev fløjet af Günther Thurow fra 10./NJG 1.

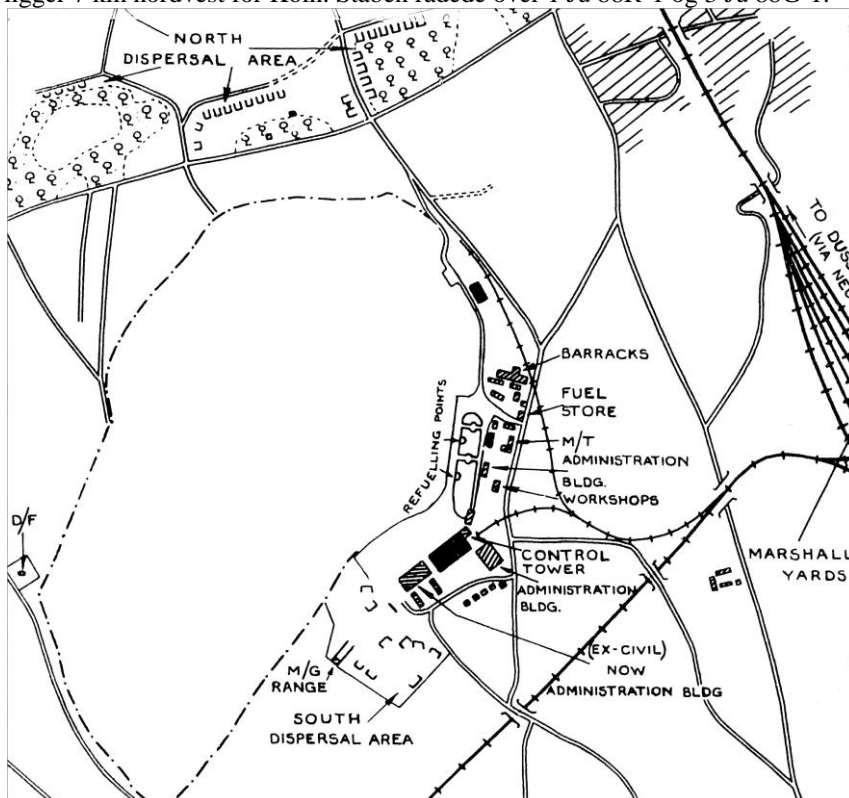
Schulstaffel NJG 3 rådede i august over 3 af de helt nye Ju 88G-6 samt 2 Ju 88G-1 og 1 Ju 88R-2. Denne enhed var blevet dannet i juni 1944 som Ausbildungslehrgang NJG 3 og fortsatte som Schulstaffel indtil slutningen af 1944, hvor den blev en del af Stabsstaffel NJG 3 i Stade. Schulstaffel NJG 3 forblev på Fliegerhorst Grove i tidsrummet juni til decemer 1944. Chef for Schulstaffel NJG 3 og senere Stabsstaffel NJG 3 var Hauptmann Werner Billig, der overlevede krigen med 2 tilkendte nedskydninger.

Billig havde oprindeligt været bombepilot i Kampfgeschwader 3, før han i maj 1943 kom til NJG 101. Den 1. september 1943 blev han chef for 7./NJG 2, som han førte indtil indtil han blev overført til Schulstaffel.

I november 1944 blev 4./NJG 7 opslugt af Schulstaffel NJG 3. Denne Staffel var i august 1944 stationeret på flyvepladsen Brieg under kommando af Hauptmann Hans-Hermann Merker. Merker var også gammel bombepilot fra KG 3 før han i marts 1944 fulgte med over til 3./NJG 7 som Staffelkapitän for denne eskadrille. Den 1. juni blev han chef for 4.(Erg)/NJG 7 og den 9. juni tildelt Ridderkorset efter 323 operative togter, hvor han havde ødelagt 48 kampvogne og 20 fjendtlige maskiner på jorden. Den 15. oktober blev han chef for 11./NJG 3. Han sluttede krigen som Gruppenkommandeur for III./NJG 2 (udnævnt 11. april 1945). Merker døde i St. Margen i Schwarzwald i januar 1988.

Nachtjagdgeschwader 2

Stab NJG 2 var stationeret på Köln-Butzweilerhof, der inden krigen havde været en toldflughavn og som ligger 7 km nordvest for Köln. Staben rådede over 1 Ju 88R-1 og 3 Ju 88G-1.

Stab NJG 2 var i august 1944 stationeret på Köln Butzweilerhof i Nordrhein Westfalen. Flyvepladsen var oprindeligt en civil flyveplads og blev også under hele krigen anvendt af civile fly.

NJG 2 var under kommando af Oberst Günther Radusch, der var kendt for at være både en dygtig pilot, chef og stabsofficer. Radusch deltog i den spanske borgerkrig, hvor han fik tilkendt sin første nedskydning. Under frankrigsfelttoget i 1940 gjorde han tjeneste ved en Zerstörerenehed, før han i juni blev chef for I./NJG 1. Fra oktober 1940 og frem til september 1941 var han chef for I./NJG 3. Herefter blev han chef for II./NJG 3, som han forlod i august 1943 for at blive chef for NJG 5.

Oberst Günther Radusch stammede fra Schwetz i Westpreussen. Allerede som skoleelev var han en begejstret svæveflyver, men kom i første omgang til hæren, før han blev overflyttet til Luftwaffe. Han deltog i den spanske borgerkrig og var i front indtil sommeren 1944. Hans sidste nedskydning fandt sted natten mellem den 7. og 8. juli 1944. Radusch var kendt som en overordenlig dygtig officer. I november 1944 overtog han ledelsen af NJG 3. På dette tidspunkt var han blevet krigstræt og fløj ikke længere operativt. Presset fra mange års krig var hårdt for en leder af hans format. Radusch døde den 29. juli 1988.

Under sin tjeneste i NJG 3 nedskød Radusch flere britiske maskiner over dansk område. Radusch fik tildelt Ridderkorset den 29. august 1943 og Egeløvet den 6. april 1944. Medens han var chef for NJG 5 oplevede Radusch at blive skudt ned. Ikke af en fjendtlig bombemaskine, men af tyskernes eget luftværnsartilleri. Han overlevede dog nedskydningen og fik den 1. februar 1944 kommandoen over NJG 2. I november 1944 blev han chef for NJG 3. Radusch døde i sommeren 1988. Han opnåede at få tilkendt 56 nedskydninger i løbet af ca. 150 operative flyvninger.

I./NJG 2 lå i slutningen af august 1944 på flyvepladsen Kassel-Rothweil, hvortil de var overflyttet fra Dijon tidligere på måneden. Enheden rådede over 32 Ju 88G-1. Chef var Hptm Raht.

Gerhard Raht blev født i Reinfeld i Holstein den 6. juni 1920 og gennemførte i løbet af krigen 171 operative flyvninger under hvilke han opnåede 58 nedskydninger. Han fik tildelt Ehrenpokal der Luftwaffe den 6. september 1943, Deutsches Kreuz in Gold den 3. april 1944, Ridderkorset den 24. juni 1944 og Ridderkorset med Egeløv den 15. april 1945.

Gerhard Raht blev født i Holstein i 1920 og blev i sommeren 1942 tjenestegørende ved 4./NJG 3. Natten mellem den 26. og 27. juli 1942 vandt han sin første luftsejr. Hans offer var Wellington Mk. IV Z1270 fra No. 300 Squadron. Nedskydningen fandt sted ud for den jyske vestkyst, da Wellington'en var på vej hjem efter at have angrebet Hamburg.

Oberleutnant Raht fik den 6. september 1943 tildelt den eftertragtede 'Ehrenpokals für besondere Leistung im Luftkrieg' og blev den 1. oktober samme år chef for 4./NJG 3. Nedskydning af Stirling EF191 fra No. 90 Squadron ved Hemmet den 1. december 1942 var hans 16. nedskydning. Rahts besætning bestod af underofficererne Heinemann og Hesse, der var henholdsvis telegrafist og flyvemekaniker. Deres fly var Ju 88C-6 Werk Nr. 750371.

Den 13. december 1943 blev Raht og hans besætning klokken 13.00 skudt ned af 2nd Lt. James W Hiner fra 343rd FS (55th Fighter Group - P-38), der rapporterede, at han nedskød en Ju 88 ca. 45 miles nordvest for Hamburg. Under nedskydningen blev Heinemann og Hesse blev såret.

Den 1. april 1944 blev Hauptmann Raht chef for I./NJG 2. Kun tre dage senere fik han tildelt Deutsches Kreuz in Gold. På det tidspunkt havde han fået tilkendt 36 nedskydninger, og den 24. juni fik han på grund af disse tildelt Ridderkorset. Natten mellem den 15. og 16. marts 1945 nedskød Raht fem bombefly og bragte derved antallet af hans nedskydninger op på 58. Alle nedskydninger (bortset fra den første) var 4-motorede bombefly. Den 15. april 1945 fik Raht tildelt Ridderkorset med Egeløv. I januar 1977 døde Raht i sin fødeby Reinfeld i Holstein.

I./NJG 2 blev i august 1944 ledet af Oberleutnant Adolf Kaiser, der overlevede krigen med 16 tilkendte nedskydninger. Han havde i 1942 som Leutnant gjort tjeneste i NJG 2, før han i 1942 en kort overgang blev overflyttet til NJG 3. Her blev han udnævnt til Oberleutnant og sendt til NJG 100 på østfronten. Den 1. april 1944 kom han tilbage til NJG 2 som Staffelpolitän for 1. Staffel. Den 5. august 1944 blev han skudt ned sydøst for Paris, men kom ikke noget til. Han blev i januar 1945 forfremmet til Hauptmann og tildelt Deutsches Kreuz in Gold.

3./NJG 2 var under ledelse af Hauptmann Richard Wandelt, der havde overtaget jobbet som Staffelführer den 22. juli og førte enheden frem til den 15. oktober 1944.

Hauptmann Heinz Röcker var Staffelpolitän i 2./NJG 2 og stammede fra Oldenburg. Han kom til I./NJG 2 i maj 1942 og nedskød sit første fly den efterfølgende måned. I december 1942 blev han Staffelpolitän for 1./NJG 2. Röcker fløj i dette tidsrum operationer over Nordafrika, Belgien samt Sicilien og opnåede en lind strøm af nedskydninger. I juli 1943 blev I./NJG 2 tilknyttet Reichsverteidigung. Den 1. april 1944 overtog han ledelsen af 2./NJG 2 og fløj efter invasionen i Nordfrankrig en række togter i dette område. Han fik den 27. juli overrakt Ridderkorset efter 35 nedskydninger. Ridderkorset med Egeløv fik han den 12. marts 1945 og han overlevede krigen med 161 operative flyvninger og 64 tilkendte nedskydninger.

II./NJG 2 var overflyttet til Köln-Butzweilhof fra Coloummiers i Frankrig. Enheden rådede over 39 Ju 88G-1 og 1 Ju 88R-2. Major Semrau var Gruppenkommandeur for II./NJG 2. Paul Semrau stammede fra Deutsch-Eylau i Westpreussen og var oprindeligt uddannet bombepilot og deltog i angrebet på Danmark

og Norge som Zerstörerpilot i KG 30. Han blev allerede i sommeren 1940 overflyttet til natjagerne og gjorde tjeneste i NJG 2. I oktober 1942 fik han efter 14 natlige nedskydninger tilkendt Ridderkorset. I juni 1942 blev han chef for V./NJG 6, men kom allerede i midten af august samme år tilbage til NJG 2, hvor han overtog III. Gruppe. Den 1. marts 1944 blev han chef for II./NJG 2 og gennemførte indtil hans død den 8. februar 1945 omkring 350 operative flyvninger og nedskød 46 fjendtlige maskiner. Han blev under en prøveflyvning med en Ju 88G-6, som havde været på værksted, nedskudt af en Spitfire under landing på Twente, hvorved hele natjagerens besætning blev dræbt.

Længst til højre ses Leutnant Alfons Köster og midt i billedet Major Paul Semrau. Ingen af dem overlevede krigen. Köster blev dræbt den 7. januar 1945, da han ramte taget på et hus ved Varel. Semrau blev dræbt den 8. februar, da han under landing blev skudt ned af en Spitfire ført af F/Lt Sleep fra No. 402 Squadron. Köster havde ved sin død fået tilkendt 26 nedskydninger og Semrau havde 46.

4./NJG 2 var under ledelse af Hauptmann Johannes Werth, der overlevede krigen med 8 tilkendte nedskydninger. Werth fløj ved NJG 2 fra 1942 og indtil krigens slutning.

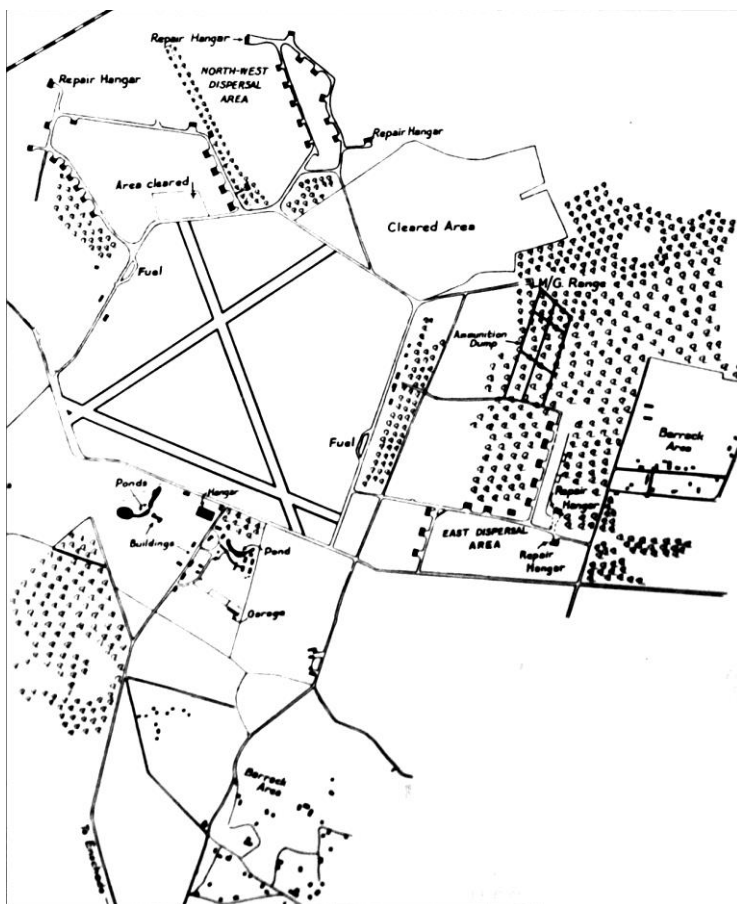
Hauptmann Heinz-Horst Hissbach var chef for 5./NJG 2. Han stammede fra Dessau og fløj i 1941 en række Fernnachtjagdeinsätze over England, hvorefter I./NJG 2 forlagde til Middelhavsområdet. I juli 1942 nedskød han sin første modstander - en Wellington over Nordafrika. I august 1942 kom Hissbach til 15./KG 40 som lærer og nedskød i de følgende måneder fire fjendtlige maskiner over Biskayaen. I marts 1943 blev Hissbach chef for 5./NJG 2 og førte eskadrillen frem til november 1944, hvor han overtog føringen af II./NJG 2. Hissbach blev indehaver af Deutsches Kreuz in Gold den 1. januar 1945 og indtil april 1945 havde han gennemført omkring 250 operative flyvninger og nedskudt 34 fjendtlige maskiner. Natten mellem den 14. og 15. april 1945 angreb han en amerikansk forsyningskolonne ved Gelnhausen og skød otte køretøjer i brand. Under det andet angreb blev hans fly ramt af luftværns skyts og eksploderede, hvorved Hissbach og hele hans besætning omkom.

Günther Köberich var nær aldrig blevet natjagerpilot. Den 13. marts 1941 stødte han sammen med en anden Bf 110 over Issefjorden i Danmark, hvorved hans fly blev totalt ødelagt og det andet beskadiget 35%. Han var på dette tidspunkt tjenestegørende ved Erg.Zerst.Gr. Værløse. Köberich blev kvæstet, men kom sig og fortsatte sin karriere ved 5./NJG 3. Natten mellem den 28. og 29. april 1942 nedskød Köberich Manchester L7516 ud for Rantum. Under luftkampen blev Köberichs Bf 110 ramt af maskingeværprojektiler, der sårede telegrafisten Uffz. Walter Schubert. Köberich landede på Westerland og forsøgte at få hjælp til sit sårede besætningsmedlem, men flyvestationschefen holdt hjælpen tilbage fordi der var varslet luftangreb og Schubert forblødte. Köberich anklagede senere chefen for 'fejhed for fjenden'. Köberich blev senere Staffelpolitän for 11./NJG 3, medens enheden lå på Fliegerhorst Grove. Den 16. april 1943 havde han igen heldet med sig. Under en flyvning til radarstationen Lama styrtede han ned på grund af pilotfejl og ødelagde Fi 156 KG+NA. Köberich og hans besætning slap uskadt fra nedstyrningen og var endnu heldigere også at slippe fra et uautoriseret lån af Fi 156'eren.

6./NJG 2 var i begyndelsen af august 1944 under kommando af Oberleutnant Günter Köberich, der havde overtaget kommandoen den 1. april. Köberich havde tidligere været chef for 11./NJG 3, medens enheden var stationeret på Fliegerhorst Grove og Westerland. Köberich blev dræbt den 4. august 1944 under et amerikansk bombeangreb på flyvepladsen Quackenbrück, hvorefter Oberleutnant Franz Brinkhaus

overtog kommandoen. Brinkhaus havde for en kort tid i marts og april 1944 havde fungeret som Staffelnkapitän for 6./NJG 2, før Köberich kom til. Brinkhaus førte 6. Staffel indtil enheden blev nedlagt i april 1945. Brinkhaus var en habil natjagerpilot med omkring 15-18 nedskydninger.

Twente startede som en civil flyveplads i 1931. I 1940 blev Twente overtaget af Luftwaffe og fra maj 1941 og frem til marts 1944 anvendte III./NJG 1 Twente.

Fra maj til september 1944 var III./NJG 1 tilbage på Twente.

III./NJG 2 lå på pladsen fra marts til september 1944 og

Stab og I./NJG 2 anvendte Twente fra november 1944 og frem til marts 1945.

Også andre enheder har haft detachementer på Twente i løbet af krigen.

III./NJG 2 lå på flyvepladserne Twente i Holland og Langendiebach 21 km østnordøst for Frankfurt am Main og var i færd med at få udskiftet deres G-1 til G-6. Enheden rådede over 24 Ju 88G-1 og 12 Ju 88G-6. Chef var Major Ney, der stammede fra Schwerin og som oprindeligt var opklaringspilot ved FAGr. 122. Major Berthold Ney opnåede 19 nedskydninger i løbet af krigen og var indehaver af Deutsches Kreuz in Gold. Han overtog III./NJG 2 den 1. januar 1944 og førte enheden indtil november 1944, hvor han blev chef for IV/NJG 3. Under Unternehmen Gisela den 4. marts 1945 sprang Ney ud med faldskærm ved Knesebeck ved Wesendorf. Under udspringet ramte han haleroret og brækkede ryggen og blev lam fra livet og nedefter. 'Petz' Ney døde i 1996.

Walter Briegleb sammen med sin besætning. Briegleb blev skudt ned af en Mosquito natten mellem den 5. og 6. oktober 1944 over Groningen i det nordlige Holland. Briegleb, Brandt og Bräunlich blev alle såret, men var i stand til at springe ud med faldskærm. Fw Kowalewski blev dræbt ved nedskydningen. (Briegleb)

7./NJG 2 var under ledelse af Hauptmann Walter Briegleb, der havde overtaget Staffeln den 26. juli 1944. Briegleb havde tidligere gjort tjeneste ved IV./NJG 3. Han overlevede krigen med 25 tilkendte nedskydninger og blev efter krigen tandlæge i Köln. Jeg besøgte ham i 1993 og fik et ualmindeligt godt indtryk af ham. Oberleutnant Friedrich Tober var muligvis stadigvæk chef for 8./NJG 2 i begyndelsen af august 1944, før han kom til 1./NJG 3. Tober overlevede krigen med 6 nedskydninger.

Oberleutnant Alfons Köster havde ført 9./NJG 2 siden den 1. juli 1944. Han var en erfaren natjagerpilot med 26 tilkendte nedskydninger, der natten mellem den 6. og 7. januar blev dræbt under et forsøg på landing på flyvepladsen Varel. Köster ramte en landejendom ved Obenstrohe, hvorved hans Ju 88G-6 (Werk Nr. 621499 og kodet D5+PX) blev totalt knust. Hele besætningen blev dræbt ved uheldet. Köster var på dette tidspunkt chef for 12./NJG 3, men det betød ikke, at han havde skiftet Staffeln. 9./NJG 2 blev omdøbt til 12./NJG 3 i november 1944. Köster, der stammede fra Hülingsen i Westfalen, havde som Oberfeldwebel fået tildelt Ridderkorset den 29. oktober 1942 efter 16 nedskydninger.

Nachtjagdgeschwader 3

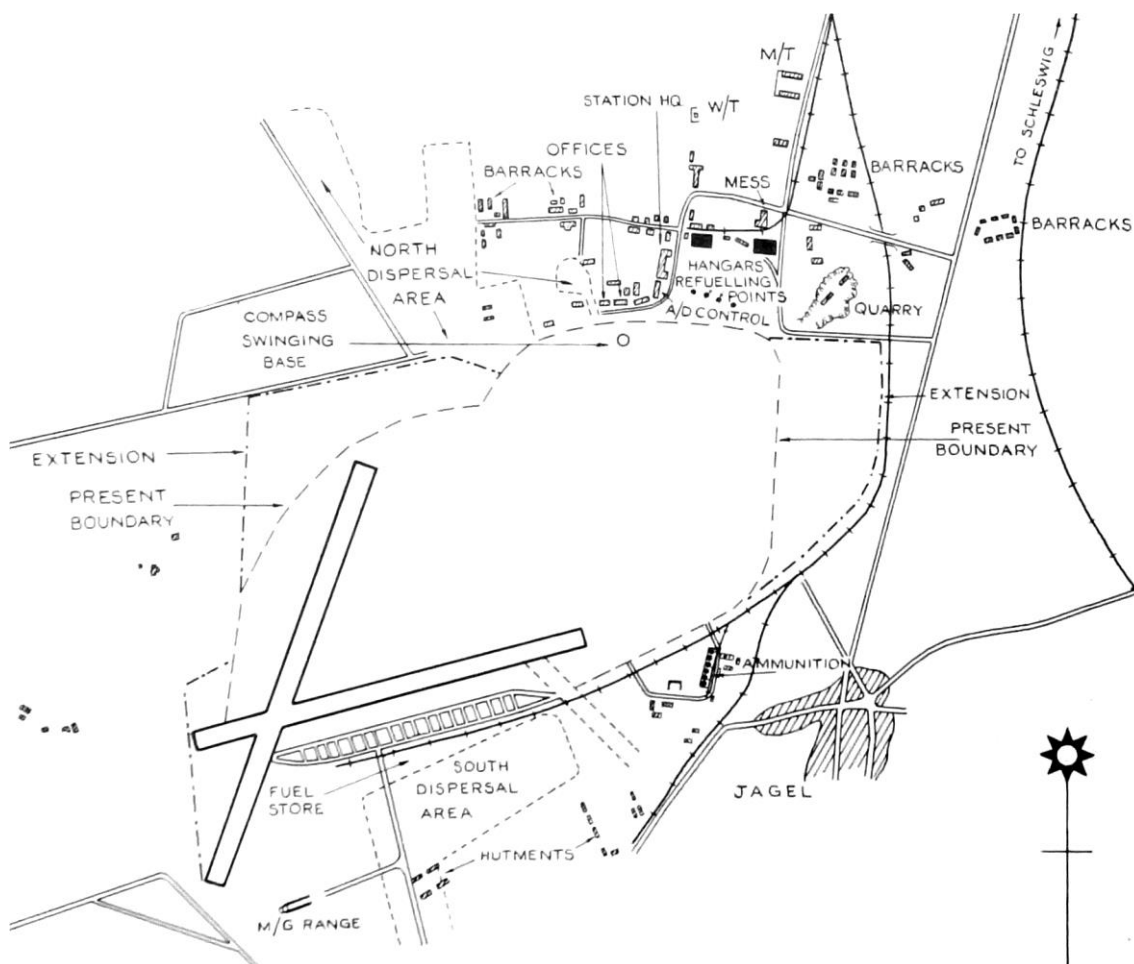
Stab NJG 3 lå stationeret på flyvepladsen Stade (samme sted som 2. Jagddivision havde til huse). Staben rådede over en enkelt Ju 88R-2. Chef for NJG 3 var Oberstleutnant Lent, der var en af Luftwaffes mest berømte natjagerpiloter. Pastorsønnen Helmut Lent blev født den 13. juni 1918 i Pyrehne i Kreis Landsberg. Han kom i april 1936 til Luftwaffe og opnåede sin første nedskydning under Polenfelttoget, hvor han gjorde tjeneste ved ZG 76. Under det store luftslag den 18. december 1939 fik han tilkendt nedskydning af tre Wellingtons over Helgolandsbugten. Lent deltog også i angrebet på Norge, hvor han opnåede yderligere tre nedskydninger. I september 1940 blev han chef for 6./NJG 1 og opnåede i maj sine første natlige nedskydninger.

Helmut Lent var ved krigens start Zerstörerpilot ved 3./ZG 76 og fulgte enheden over til natjagerne i sommeren 1940. Lent mente ikke, at natjagerne ville føre til ret mange nedskydninger for bad om at blive flyttet tilbage til Zerstörerne. Han fik afslag og blev senere en af Luftwaffes bedste natjagerpiloter. Lent gennemførte ialt 111 operative flyvninger som Zerstörerpilot og 396 som natjager. Han nedskød ialt 113 fjendtlige maskiner, men hvad der er mest bemærkelsesværdigt er, at han i løbet af de sidste 46 natlige operationer nedskød 38 maskiner.

Den 30. august 1941 fik han tildelt Ridderkorset og blev den 1. november 1941 udnævnt til chef for den nyligt opstillede II./NJG 2. Nu gik det hurtigt med nedskydningerne. Den 6. juni 1942 fik han tildelt Ridderkorset med Egeløv efter 42 nedskydninger. Den 1. oktober 1942 blev hans enhed omdøbt til IV./NJG 3. Den 2. august 1943 overtog Lent Nachtjagdgeschwader 3 med rang af Major og fik samtidig tildelt Ridderkorset med Sværd og Egeløv. Dette skete efter 73 nedskydninger. Natten mellem den 3. og 4. oktober 1943 blev han under luftkamp ramt af et projektil i den venstre hånd, hvilket for en tid forhindrede ham i at flyve operativt. Den 31. juli 1944 fik Lent tildelt Ridderkorset med Brillianter efter 110 nedskydninger, hvoraf de 102 havde fundet sted om natten. Den 7. oktober 1944 havde Lent gennemført 507 operative togter under hvilke han havde nedskudt 113 fjendtlige maskiner. Oberstleutnant Lent døde den 7. oktober 1944 efter, at han to dage tidligere var styrtet ned ved Paderborn under en forlægningsflyvning. Lent blev efter sin død forfremmet til Oberst.

I./NJG 3 var i slutningen af august under overflytning og lå på med styrker på begge flyvepladser, nemlig Vechna østnordøst for Osnabrück og Schleswig i Schleswig-Holstein. Enheden rådede over 3 Ju 88G-1, 1 Ju 88R-2 og 25 Bf 110G-4. At enheden rådede over en blanding af Ju 88 og Bf 110 skyldes bl.a. chefen, Major Husemann, der foretrak Ju 88eren frem for Bf 110eren selv om det var denne flytype, at I./NJG 3 officielt var udrustet med.

Fliegerhorst Schleswig-Land (også benævnt Schleswig Jagel) blev taget i anvendelse af Luftwaffe i midten af 30'erne og anvendt indtil krigens sidste dag. II./NJG 3 rykkede ind på flyvepladsen i september 1941 og forblev på Schleswig indtil marts 1944. I./NJG 3 lå her fra august 1944 og frem til november samme år. II./NJG 3 kom tilbage igen i november 1944 og lå her indtil februar 1945. Ved krigens slutning var der omkring 150 fly af alle typer på Schleswig. I 1958 rykkede det nye Luftwaffe ind på Schleswig Jagel.

Major Husemann med hans besætning. Fra venstre ses 1. mekaniker Meissolle, Bordfunker Hans-Georg Schierholz, Werner Husemann, Bordmekaniker Willi Möller og 2. Bordfunker Hein Fehmann. (Schierholz)

I./NJG 3 var under kommando af den kun 26 årige Major Friedrich Werner Husemann, der ret sent var blevet overflyttet til natjagerne. Husemann blev født den 10. november 1919 i Schötmar og var søn af en købmand. Han blev i april 1938 indkaldt til Arbeitsdienst, hvor hans direkte foresatte gav ham et godt

skudsmål, medens en psykolog gav ham dårlige udtalelser. Psykologen mente ikke, at Husemann havde de rette nationalistiske lederegenskaber. Alligevel blev Husemann i november samme år udnævnt til Fahnenjunker ved 3./Fl.Ers.Abt. 72 i Detmold. I marts 1939 kom han til Luftkriegsschule Fürstenfeldbruch (i januar 1940 ombenævnt til LKS 4 og forlagt til Königsberg i Ostpreussen) og blev den 1. april 1940 udnævnt til Leutnant. Den 7. august 1940 kom han til Wettererkundungsstaffel Ob.d.L., som var stationeret i Brest. Her blev han Offz.z.b.V. og fløj adskillige togter.

I marts 1942 blev det besluttet, at Husemann skulle uddannes som natjagerpilot. Den 1. maj 1942 meldte han sig til tjeneste ved Erg./NJG 1, hvor han kom til at fungere som adjutant, indtil han den 1. oktober blev Offz.z.b.V ved NJG 1. Husemann var i april 1942 blevet udnævnt til Oberleutnant.

Oberleutnant Husemann fik meget hurtigt sin første luftsejr, nemlig natten mellem den 17./18. december 1942. Inden udgangen af 1943 var han oppe på 17 sejre, og han havde i mellemtiden overtaget ledelsen af 7./NJG 1. I oktober 1943 blev han udmærket med Deutsches Kreuz, og i november 1943 fik han tildelt Luftwaffe Ehrenpokal.

I./NJG 3 på Fliegerhorst Grove ved krigens slutning. I midten ses Werner Husemann (med Ridderkorset). Nummer tre fra højre i forreste række er Heinz Schadowski, der havde en hel række nedskydninger i krigens sidste del. (H. Koch)

Den 15. oktober 1943 blev Husemann udnævnt til Staffelpilotschef for 7./NJG 1. Husemann var nu en erfaren natjagerpilot, der med en fortid som vejrobservationsflyver var vant til at flyve i al slags vejr. Natten mellem den 2. og 3. januar 1944 angreb Bomber Command Berlin med 383 fly. Husemann var en af natjagerpiloterne, der denne nat blev indsat mod de indtrængende britiske bombefly. Det lykkedes for Husemann at komme på skudhold af en Lancaster, men agterskytten skød først og beskadigede Husemanns maskine, Bf 110G-4 Werk Nr. 740063 G9+AR, så meget at Husemann og hans besætning, Ofw Seufert og Gefr Löffner, blev nødt til at springe ud med faldskærm i nærheden af Fürstenwalde. Alle tre besætningsmedlemmer overlevede faldskærmsspringet, men Husemann blev lettere såret. Kvæstelserne var dog ikke større, end at han den 5. januar kunne overtage kommandoen over I./NJG 3.

Husemann var kun Oberleutnant og det var ret usædvanligt, at en officer af så lav en grad overtog ledelsen af en hel Gruppe natjagere. I./NJG 3 bestod af tre flyvende eskadriller, et vedligeholdelseskompagni og en signalenhed, der svarede til kompagnistyrke. Alt i alt svarede enheden til en lille bataljon med ialt ca. 40 flyvemaskiner. Forfremmelsen lod dog ikke længe vente på sig. Den 1. marts 1944 blev Husemann udnævnt til Hauptmann og allerede fire måneder senere blev han udnævnt til Major.

Husemann var en populær chef og han ledede I./NJG 3 indtil krigens slutning. Den 30. september 1944 modtog Major Husemann Ridderkorset efter 30 nedskydninger. Ved krigens slutning havde han fået tilkendt 34 natlige nedskydninger, men havde formodentlig nedskudt et par fly mere, der ikke var anerkendt. Husemann gennemførte mere end 250 operative flyvninger.

Oberleutnant Herbert Koch, der havde overtaget 1./NJG 3 i begyndelsen af august 1944 og førte enheden frem til krigens slutning. Koch kom til natjagerne i sommeren 1942 og var en af de bedste elever i sin klasse på natjagerskolen. Efter uddannelsens afslutning kunne han selv vælge, hvilken enhed han gerne ville forrette tjeneste ved. Som så mange andre natjagerpiloter ville Koch gerne til natjagerne i Holland, hvor der var størst mulighed for at opnå nedskydninger. Derfor valgte Koch flyvepladsen Grove som tjenestested. Han mente, at navnet Grove lød hollandsk og blev vældig skuffet, da han fandt ud af, at flyvepladsen var placeret midt i Jylland. Han forsøgte at blive flyttet til Holland, men bordet fangede og han meldte sig til tjeneste på Grove som Feldwebel. Koch har senere fortalt, at hans fejltagelse med Grove muligvis har reddet hans liv. Under tjenesten ved IV./NJG 3 lærte han virkelig håndværket som natjagerpilot og fik tid til at udvikle sig. Oberleutnant Schmied, der senere flygtede til Skotland i en Ju 88R, påvirkede Koch til at søge på officersskole. Herbert Koch overlevede krigen med 20 nedskydninger og fortsatte efter krigen i det nye Luftwaffe, hvor han fløj som transportpilot. Herbert Koch var et fint menneske og en rigtig gentleman.

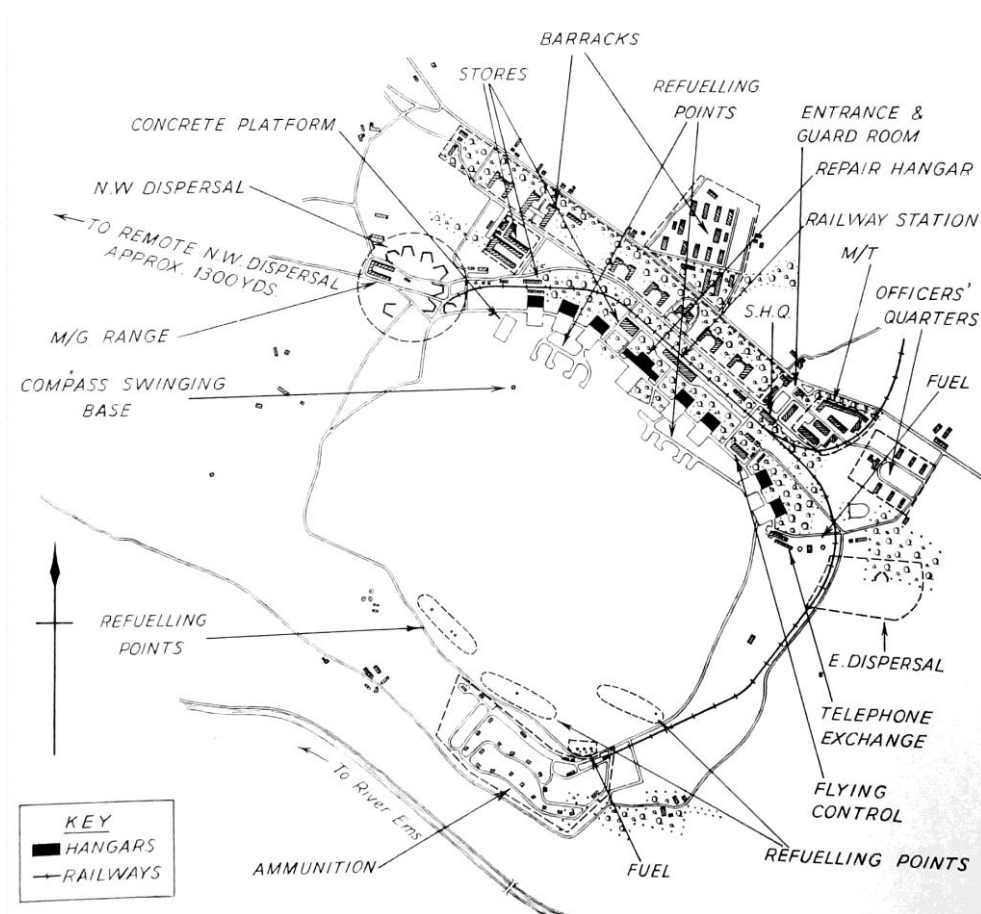
2./NJG 3 havde Oberleutnant Günter Stege som Staffelpolitän. Stege havde tidligere fløjet ved 7./NJG 3 og var den 4. januar 1944 blevet skudt ned af en P-38 (Lt M B Nichols) vest for Kiel. Lt Nichols gjorde krav på at have beskadiget en Do 217 under luftkamp, men det var i virkeligheden Oberleutnant Steges Bf 110G-4 (Werk Nr 55033 kodet D5+JR). Stege førte 2./NJG 3 indtil den 8. november 1944, hvor han i stedet overtog 7./NJG 3 og overlod 2./NJG 3 til Oberleutnant Jank, der førte 2./NJG 3 indtil krigens slutning. Günter Stege overlevede krigen med 4 tilkendte nedskydninger.

1./NJG 3 på Fliegerhorst Grove i 1945. nederste række fra venstre: ukendt, Hptm. Steinwald, Major Husemann, Hptm. Schröder, Hptm. Velmeden. Næste række fra venstre: Lt. Götze, Wd.Ass. Philipowich, St.A. Dr Hundehausen, Oblt. Koch, Lt. Gömel. Øverse række: Lt. Meissner, ukendt Zahlmeister, Oblt. Jank, Lt. Viereg og Lt. Patrold. (H. Koch)

Hauptmann Eduard Schröder blev den 20. juli 1944 Staffelpolitän for 3./NJG 3 og førte enheden indtil krigens slutning. Hauptmann Schröder sluttede krigen med med 277 operative flyvninger (plus 660 andre flyvninger) samt Deutsches Kreuz in Gold. Hptm. Schröder fik ialt tilkendt 29 nedskydninger, hvoraf 1 var en fransk Curtis H-75A over Saarland, 1 Spitfire over Sydengland, 3 jagere over Rusland, 1 Mosquito over Frankrig og 23 firemotorede maskiner om natten. Oprindeligt havde Schröder været tjenestegørende ved Jagdgeschwader 53, inden han blev overflyttet til natjagerne, hvor han blev uddannet på flyvepladsen Gilze Rijen i Holland. Efter uddannelsen til natjagerpilot blev Schröder overflyttet til IV./NJG 3 på Grove, hvor han overtog kommandoen af 12./NJG 3 og førte denne Staffel indtil juni 1944. Eduard Schröder blev efter krigen tandlæge. Han døde den 28. august 1991.

II./NJG 3 var i de sidste dage af august 1944 under forberedelse til overflytning fra Gütersloh til Grove i Jylland. Enheden rådede over 24 Ju 88G-1 og 1 Ju 88G-6. Gruppenkommandeur var Hauptmann Hans Hermann Müller, indehaver af Deutsches Kreuz in Gold og med 15-20 nedskydninger.

Fliegerhorst Gütersloh blev bygget midt i 30'erne og var under hele krigen stærkt belagt med fly. Efter krigen overtog RAF Gütersloh og anvendte pladsen indtil 1993..

I slutningen af august og de første dage i september 1944 overflyttedes II./NJG 3 til Grove fra Gütersloh. I begyndelsen af august havde enheden været stationeret på Plattinne. Hptm. Müller var godt kendt med forholdene på Karup, idet han i 1943 havde været eskadrillechef i IV./NJG 3 og stationeret på Fliegerhorst Grove.

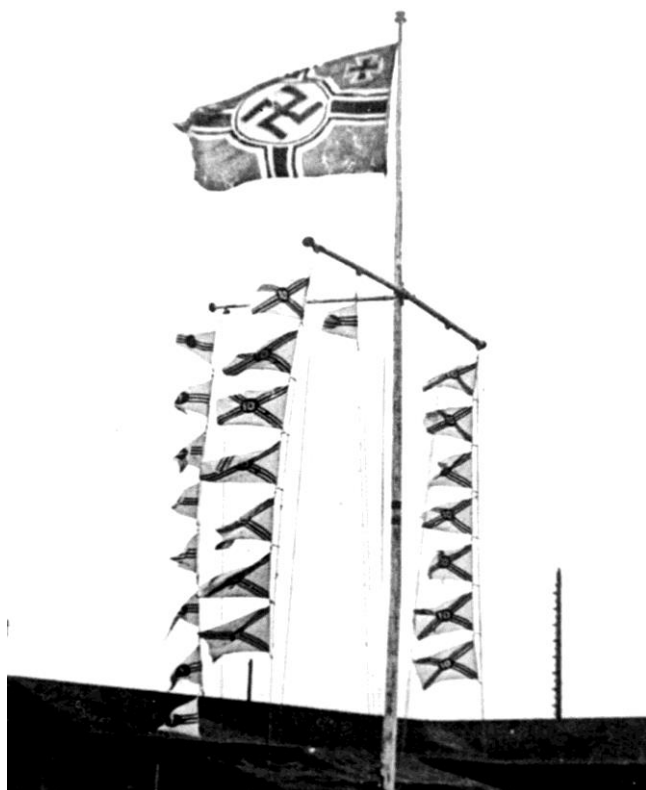
Hauptmann Hans Müller, der var chef for II./NJG 3. (J. Junker)

Müller var oprindelig transportpilot ved KGr.z.V. 104, før han i efteråret 1941 blev uddannet som natjagerpilot og i foråret 1942 overflyttet til 7./NJG 2. Herfra fulgte han over i IV./NJG 3 og blev det efterfølgende år chef for 10./NJG 3.

Natten mellem den 10. og 11. juni 1944 blev Müller såret i venstre skulder, da hans Ju 88G-1 Werke Nr 710888 D5+AV blev skudt ned syd for Caen i Normandiet. Nedskydningen blev tilskrevet luftværnsskyts, idet Müller rapporterede, at han havde set luftværnsskytset i Normandiet skyde, men han er selv overbevist om, at han blev skudt ned af en Mosquito, der angreb ham bagfra. Hans radaroperatør, Karl Kostädt, blev ligeledes såret under beskydningen og Müller mener, at skaderne tyder på, at de blev beskudt bagfra. Nedskydningen kan muligvis tilskrives No. 409 Squadron, hvis Mosquitoer gjorde krav på nedskydninger i dette område i løbet af natten. Müller kom dog hurtigt ovenpå igen og gjorde en kort tid tjeneste ved 12. Staffel, før han overtog ledelsen af II./NJG 3.

Hauptmann Müller var kendt for, at hans fly skulle være i perfekt stand. Hans fly blev ommalet oftere end andre fly i enheden og jordpersonellet havde ordre til at polere flyet for, at han kunne hente den sidste farthastighed ud af flyet. Af samme årsag var der foretaget flere mindre ændringer på flyet. Müller var iøvrigt en vellidt chef, der havde indført mange forbedringer efter, at han havde overtaget II./NJG 3.

I vinteren 1945 fløj han ved 14./SG 151 samt NSGr. 20 efter, at hans enhed var blevet decimeret i februar 1945. Hans Hermann Müller gennemførte 241 operative flyvninger i løbet af krigen og er krediteret for mindst 11 natlige og 5 dagnedskydninger. I 1956 var Müller med til at danne det nye Luftwaffe og fortsatte i tjenesten indtil april 1980, hvor han gik af som oberstløjtnant.

Flag med nedskydningsymboler for II./NJG 3 på Fliegerhorst Schleswig. Masten stod ud for natjagernes operationsbygning på flyvepladsen. (Malcolm)

Blandt andre officerer fra II./NJG 3 kan nævnes Oberleutnant Brandt, der var gruppens adjutant og Oberleutnant Fritsch, der var gruppens Fernmeldeoffizier (signalofficer). Oberleutnant Hanke havde opgaven som teknisk officer og Oberleutnant Schiewek var Staffelloffizier.

Oberleutnant Leube var chef for 4./NJG 3, som han havde overtaget den 1. maj 1944. Han havde tidligere gjort tjeneste i 2. Staffel og en kort overgang fungeret som midlertidig chef for 6. Staffel. Leube fik tildelt Ehrenpokal der Luftwaffe i juni 1944. Hermann Leube blev dræbt natten mellem den 27. og 28. december 1944. På det tidspunkt var han udnævnt til Hauptmann og havde fået tilkendt 22 nedskydninger. Han var indehaver af Deutsches Kreuz in Gold. Samme nat mistede 4./NJG 3 yderligere to Ju 88ere. Leube forsøgte at nødlande hans Ju 88G-6 (Werk Nr. 620889) ved Benthuisen i Holland. Forsøget mislykkedes og Leube og Fritz Druschke blev dræbt, medens Uffz. Scheve overlevede, men blev kvæstet.

Rudolf Szardenings var i august 1944 chef for 5./NJG 3, som han førte indtil januar 1945. Rudolf Szardenings stammede fra Ostpreussen, som han aldrig kom til at gense. Ved krigens begyndelse blev han uddannet som Zerströrerpilot ved I./ZG 1 og senere ved 2.Erg./ZG 76, hvor han blev kvæstet under et uheld i juni 1941. I efteråret 1943 var han ved Stab II./NJG 3 og blev den 23. november samme år chef for 7./NJG 3, før han nogle måneder senere overtog 5. Staffel.

Natten mellem den 25. og 27. februar 1944 blev han og hans besætning såret under en nødlanding på München-Riem efter en luftkamp. Szardenings kom dog tilbage til sin Staffel og førte den indtil den 17. januar 1945, hvor han i stedet for overtog 9./NJG 3, som han førte indtil krigens slutning. Han havde i løbet af krigen over 1500 flyvninger og bosatte sig efter krigen i Vesttyskland, hvor han en overgang havde arbejdet om landarbejder på en gård ved Schleswig. Szardenings sluttede krigen som Hauptmann med 12 tilkendte nedskydninger. Szardenings døde i 1994 i Berlin.

Oberleutnant Hans Adelhütte var chef for 6./NJG 3 indtil 13.8.44, hvor han blev dræbt ved Warendorf efter luftkamp. Adelhütte blev i juli 1944 overflyttet fra 3./NJG 7 til 6./NJG 3 og havde tidligere fløjet som bombepilot ved KG 3. Adelhüttes død skyldtes en menneskelig fejl. Under landing på flyvepladsen Münster-Handorf affyrede besætningen det forkerte kendingssignal og blev øjeblikkeligt belyst af flyvepladsens lyskastere. En i mørket ventende Mosquito udnyttede situationen og nedskød Adelhüttes Ju 88G-1 (Werk Nr. 714246). Oberleutnant Hans Adelhütte og Obergefreiter Georg Moschek blev dræbt ved nedskydningen, medens det lykkedes for Unteroffizier Johannes Gabriel i såret tilstand at springe ud med faldskærm. Nedskydningen blev foretaget af F/O W H Miller, DFC og F/O F C Bone, DFC i Mosquito VI NT173 fra No. 169 Squadron. Det var Millers 11. og sidste nedskydning. Hans Mosquito blev ramt af vragestykker fra Adelhüttes Ju 88 og Mosquitoen var så beskadiget, at de var nødt til at springe ud med faldskærm over Holland. Bone blev øjeblikkeligt taget til fange af den tyske værnemagt, medens det lykkedes for Miller at komme i kontakt med den hollandske modstandsbevægelse. Han blev dog stukket under den videre flugt og endte i krigsfangelejr.

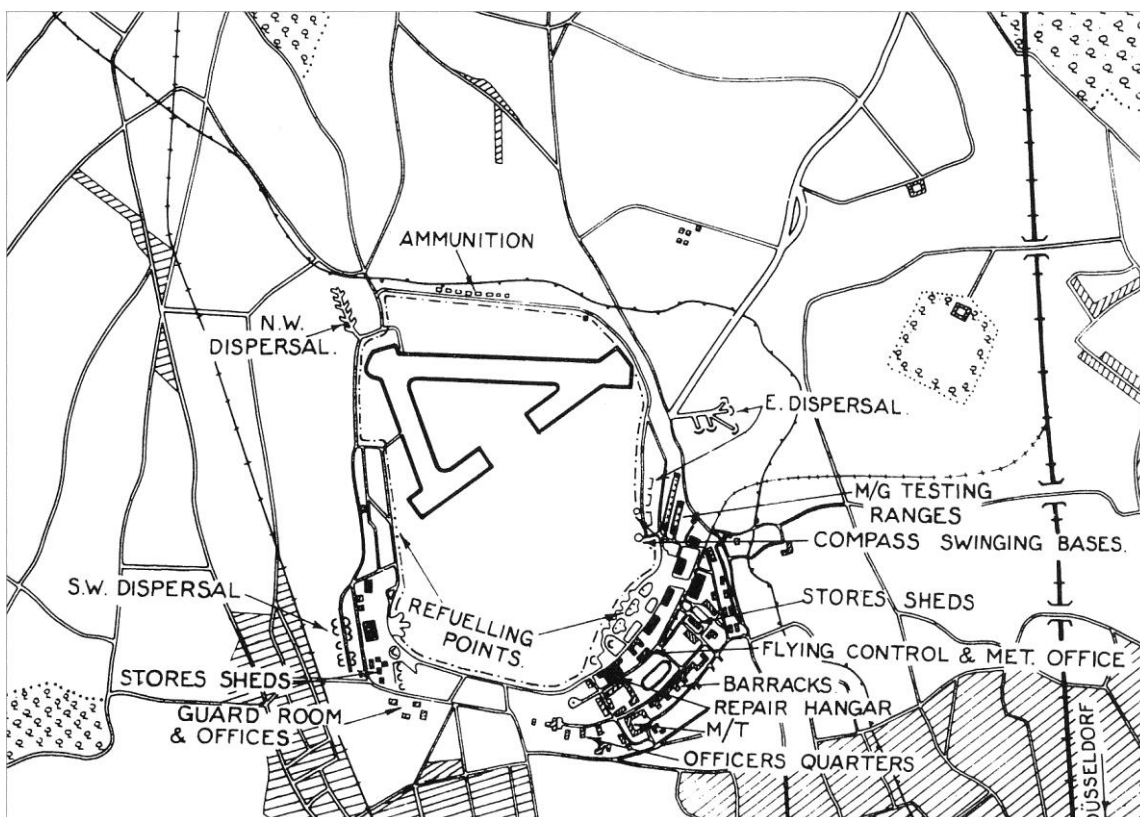

Johan Dreher på et tidligt tidspunkt i hans karriere. Han blev født den 30. november 1920 i München og kom i 1942 til KG 53 på østfronten. Her fløj han som bombepilot og fik Ehrenpokal der Luftwaffe i november 1942, Deutsches Kreuz in Gold i april 1943 og Ridderkorset som Oberleutnant den 5. april 1944. På dette tidspunkt havde han over 400 operative flyvninger som bombepilot. Han blev herefter omskølet til natjagerne og kom først til 9./NJG 2, senere 6./NJG 3 for i slutningen af oktober 1944 at gøre tjeneste ved 12./NJG 3. Hauptman Dreher blev dræbt på grund af en pilotfejl den 3. marts 1945 over England.

Hptm. Johann Dreher, som overtog efter Adelhütte, stammede fra München og var oprindelig var pilot ved II./KG 53, hvor han i april 1944 fik Ridderkorset efter 400 missioner på østfronten. På det tidspunkt var han eskadrillechef for 5./KG 53. Efter eget ønske blev han overført fra KG 53 til natjagerne, hvor han i første omgang kom til II./NJG 3, hvor han fungerede en del af tiden som chef for 6. Staffel. Den 30. oktober 1944 blev han overflyttet til 12./NJG 3, som han overtog den 8. januar 1945 og førte til sin død den 3. marts 1945, hvor han blev dræbt under Unternehmen 'Gisela'. Unternehmen 'Gisela' var kodenavnet for en tysk operation, hvor Luftwaffe afsendte natjagere, der havde til opgave at følge de hjemvendende britiske bombefly over England og angribe dem under landing på deres flyvepladser. Operationen kom som en overraskelse for RAF, og de tyske natjagere nedskød 20 bombefly. Tre tyske natjagere gik tabt over England. Dreher angreb en Halifax, som var på vej ind til landing på flyvepladsen Pocklington, hvorefter han beskød flyvepladsens installationer. Herefter angreb han en taxi, der kørte med tændt lys langs flyvepladsen Elvington. Under dette angreb ramte Hptm. Dreher's Ju 88G-6 et træ med den ene vingespids, hvorefter flyet tog jorden og blev fuldstændig ødelagt. Hptm. Johann Dreher blev øjeblikkelig dræbt og hans lig var ikke umiddelbart identificerbart. Hans besætning blev ligeledes dræbt og ud af deres sammensætning kunne man fastslå, at piloten var Dreher.

I slutningen af august 1944 ankom dele af II./NJG 3 til Fliegerhorst Grove. I første omgang ankom det flyvende personale og en uges tid senere begyndte jordpersonellet at ankomme pr jernbane. Den 27. august fik II./NJG 3 ordre på at forlægge fra Einsatzhafen Plantlünne i Niedersachsen til Fliegerhorst Güthersloh i Nordrhein Westfalen, men nogenlunde samtidig begyndte fly fra II./NJG 3 at ankomme til Fliegerhorst Grove - dog uden jordpersonale.

Den danske modstandsbevægelse sendte II./NJG 3 en særlig hilsen, da jordpersonellet blev forlagt til Grove pr. jernbane. Den 3. september klokken 21.10 udførte en sabotagegruppe fra Herning sabotage mod et troppetog til Grove, der bestod af to lokomotiver samt en række åbne og lukkede godsvogne. Sprængningen blev udført umiddelbart bag ved lokomotiverne, der havde dansk personale, og det lykkedes at afspore 15 godsvogne - heraf 7 lukkede vogne. Tre jernbanevogne rullede ned i banegrøften ved Herningholm og fire blev stablet oven på hinanden. Ialt blev 8 jernbanevogne totalt ødelagt. Det gik hårdt ud over personalet fra II./NG 3 og 4 personer blev hårdt såret, medens 8 andre blev lettere sårede overført til infirmeriet på Grove. De hårdt sårede blev ført til sygehuset i Herning, hvor de blev behandlet af danske læger. En del af det tyske personel bestod netop af sanitetspersonel fra II./NJG 3. Da det danske redningsmandskab ankom til ulykkesstedet skød tyskerne fra toget vildt omkring og hindrede i første omgang redningsmandskabet i at yde hjælp. Det tog fire dage før jernbanestrækningen igen var fuldt farbar igen. Den lange tid skyldtes ikke kun sabotagens omfattelse, men også DSBs langsomme arbejdstempo på en jernbanelinie til et større tysk militæretablisement (Grove).

Fliegerhorst Düsseldorf blev allerede påbegyndt før første verdenskrig. I mellemkrigsårene blev flyvepladsen anvendt til civil flyvning, men ved krigens start rykkede Luftwaffe ind og opererede på pladsen indtil amerikanske styrker indtog den i april 1945. I mellemtiden var flyvepladsen blevet svært beskadiget under flere svære luftangreb. I dag er flyvepladsen i anvendelse som international lufthavn.

III./NJG 3 var i slutningen af august 1944 stationeret på Düsseldorf, hvortil de var kommet i løbet af august. Tidligere havde de ligget på flyvepladsen Stade nordvest for Hamburg. III./NJG 3 rådede over 28 Ju 88G-1 og 1 Ju 88G-6. Chef for enheden var Major Barthe.

Major Walter Barte, der var indehaver af Deutsches Kreuz in Gold og opnåede 23 nedskydninger. Han gjorde i løbet af krigen tjeneste ved II./NJG 1 og havde blandt andet været chef for 4. Staffel i denne enhed. Den 15. oktober 1943 blev han udnævnt til chef for III./NJG 3 og førte denne enhed indtil krigens slutning. Han opnåede at få tilkendt 15 natlige nedskydninger samt to om dagen, hvilket indbragte ham et Deutsches Kreuz in Gold.

Oberleutnant Achim Woeste, der stammede fra Kassel, havde ledelsen af 7./NJG 3 i august 1944. Woeste havde tidligere gjort tjeneste ved staben for IV./NJG 3 på Fliegerhorst Grove, hvor han blandt andet havde fungeret som adjutant. Fra december 1943 kom han til III./NJG 3 og forrettede en kort tid også tjeneste ved Luftbeobachterstaffel 7, før han i august 1944 blev udnævnt til Oberleutnant og Staffelpapitän for 7./NJG 3.

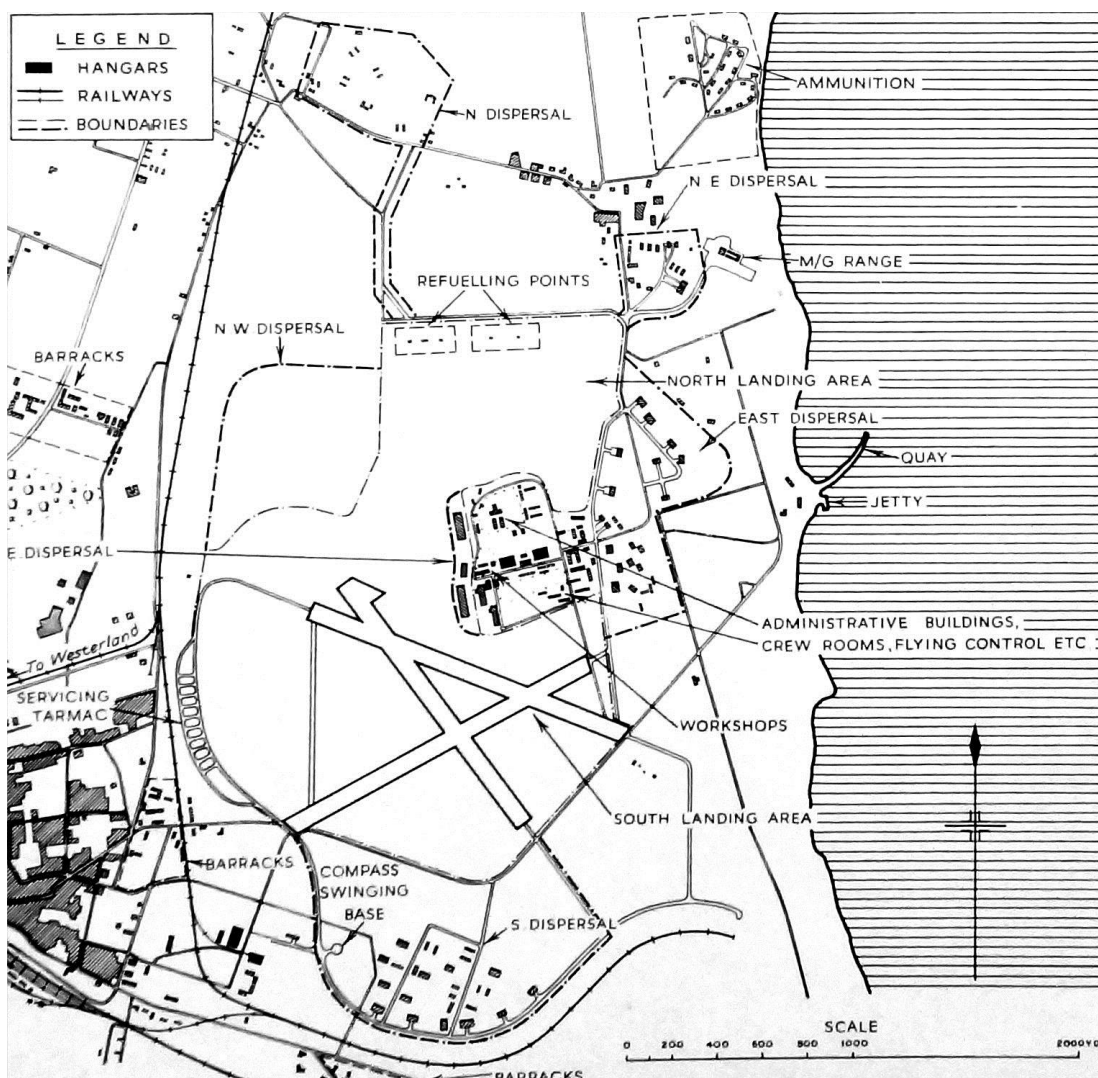
I august 1944 havde han fået tilkendt 11 nedskydninger. Natten mellem den 26. og 27. august blev Woeste skudt ned af W/O Turner og F/Sgt Francis fra No. 169 Squadron, da han befandt sig ved Mulsum øst for Bremen. Mosquitobesætningen opdagede Woestes Ju 88G-1 (Werk Nr. 710542 og kodet D5t+BR)

på radaren og var i stand til at placere sig i en heldig skudposition. Turner åbnede ild med en lang salve, der næsten øjeblikkelig satte Ju 88erens venstre motor i brand. Den tyske natjager gik ind i et blødt drej til højre og Turner fulgte efter og affyrede påny salver mod Ju 88erens krop. Turner og Francis kunne se træffere overalt på den tyske natjager, som eksploderede da den ramte jorden. Efter Woestes død overtog Oberleutnant Hans Ramm ledelsen af 7./NJG 3.

8./NJG 3 blev ledet af Oberleutnant Arnold Brinkmann, der tidligere havde gjort tjeneste ved staben for I./NJG 3. Han kom til 8. Staffel i foråret 1944 og førte enheden indtil krigens slutning. Brinkmann fik tilkendt 16 nedskydninger.

Hauptmann Heinz Birnschein, der stammede fra Teuchem/Weissenfels, var Staffelpolitän for 9./NJG 3. Han havde netop overtaget ledelsen af eskadrillen efter Oblt. Rogge, som senere afløste ham igen for en kort bemærkning indtil Birnschein i oktober overtog 9./NJG 3 igen. Birnschein havde tidligere fløjet ved 3./NJG 3 og det var også denne enhed, som han for en kort bemærkning førte i sit fravær fra 9. Staffel. Natten mellem den 25. og 26. august 1944 blev Birnschein og hans besætning nød til at springe ud med faldskærm ved Waldbröl ved Siegen. Besætningen slap levende fra oplevelsen, men deres Ju 88G-1 Werk Nr. 711289 D5+AT blev totalt ødelagt, da den ramte jorden.

Birnschein var ikke helt så heldig, da han natten mellem den 16. og 17. januar 1945 blev skudt ned ved Lüneburg af F/Lt A MacKinnon og F/O Waddell fra No. 157 Squadron. Hauptmann Birnschein blev dræbt, medens de to øvrige besætningsmedlemmer var i stand til at springe ud med faldskærm. Birnschein havde 3 tilkendte nedskydninger. Birnschein blev begravet på kirkegården i Lüneburg.

Fliegerhorst Westerland på Sylt blev allerede anvendt under første verdenskrig af den kejserlige tyske marine. Ved anden verdenskrigs begyndelse lå der bombeenheder på denne flyveplads og de følgende år blev der fløjet adskillige togter mod England. Fra 1941 havde II./NJG 3 natjagere stationeret på flyvepladsen og i januar 1944 rykkede IV./NJG 3 ind på Westerland. Flyvepladsen var operativ helt indtil krigens sidste dage og blev senere overtaget af RAF. I 1961 blev Westerland overgivet til Luftwaffe, der anvendte flyvepladsen indtil 2005. I dag er det en civil plads.

IV./NJG 3, der fra dens dannelse i oktober 1942 og indtil januar 1944 lå stationeret i Jylland med hovedvægt på Fliegerhorst Grove, lå i slutningen af august 1944 på Westerland, hvortil de var flyttet i januar 1944. 10./NJG 3 havde dog stadigvæk en mindre kommando på Grove og Aalborg West. Enheden rådede over 21 Ju 88G-1 og 1 Ju 88G-6.

Chef for IV./NJG 3 i august 1944 var Hptm. Ferger, der var indehaver af Deutsches Kreuz in Gold. Han havde tidligere gjort tjeneste ved 8./NJG 1 i Holland før han i maj 1943 som Oberleutnant blev chef for 3./NJG 3. I løbet af vinteren 1944 blev han skudt ned og kraftigt forbrændt, men var dog hurtigt tilbage som chef ved 3. Staffel. Den 1. juli 1944 blev han forfremmet til Hauptmann og blev samtidig chef for IV./NJG 3. Da denne enhed i oktober 1944 blev omdøbt til III./NJG 2 fortsatte han med at være Gruppenkommandeur indtil den 10. april 1945, da han blev skudt ned af en Mosquito under indflyvning til flyvepladsen ved Lübeck. Ferger opnåede mere end 30 nedskydninger.

10./NJG 3 var formodentlig under kommando af Hauptmann Gerhard Keitel, der var blevet såret natten mellem den 8. og 9. juli 1944. Keitel var forulykket under landing på Düsseldorf, da den ene motor på hans Ju 88G-1 satte ud under en ikke operativ flyvning. Det er muligt, at Oberleutnant Josef Förster førte 10./NJG 3 i Keitels fravær. Förster var den pilot i 10./NJG 3, der nedskød flest fjendtlige maskiner i løbet af sommeren 1944 og fra december 1944 og resten af krigen ud var Förster Staffelpatän for 10./NJG 3. Förster nedskød flere end 15 fjendtlige bombemaskiner.

11./NJG 3 blev i august nyopstillet med mandskab fra blandt andet 8./NJG 2. Staffelpatän fra 8./NJG 2, Hauptmann Willy Huck, overtog ledelsen af 11. Staffel i september 1944. I august 1944 stod Huck opført som tilhørende IV./NJG 3, men var endnu ikke udnævnt til Staffelpatän - han var dog i fuld færd med at opstille eskadrillen. Huck, som stammede fra Oldenburg, var oprindelig vejrrekonosceringspilot og havde tidligere i krigen tilhørt Wetterflugstelle Paris, München og Madrid før han kom til Wekusta 26. I november 1943 blev han chef for 4./Erg.Flugzeugüberführungsgeschwader 1 (og senere 1. Staffel) før han i juli 1944 kom til IV./NJG 3.

Hermann Stock (3. fra venstre) og hans besætning foran deres Ju 88C-6 på Fliegerhorst Grove i 1943. Stock blev født i 1916 i Lüneburg og kom i 1942 til Grove som tjenestegørende ved IV./NJG 3. I juni 1944 blev han såret af en Mosquito, der beskød ham under landing på Coulommiers i Frankrig og i juli 1944 blev han skudt ned af tysk luftværnsstyks ved Hamburg. Han blev i december samme år Staffelpatän for 9./NJG 2, som han førte indtil krigens slutning.

Oberleutnant Hermann Stock var i august 1944 chef for 12./NJG 3. Oberleutnant Stock var en vellidt officer, men han kunne blive hidsig. Under en mission over Vestkysten tildelte han engang hans flyvemekaniker tre dages skærpet arrest, fordi denne ikke skiftede magasinerne på maskinkanonerne hurtigt nok. Straffen blev dog ændret til 'træning i afmontering og påsætning af magasin'. Flyvemekanikeren har senere fortalt, at han hellere ville have haft tre dages skærpet arrest end konstant at skifte det tunge magasin en hel weekend.

En anden gang udvekslede han slag med sin flyvemekaniker, Uffz. Philipp, da denne ikke hurtigt nok kunne stedfæste flyets position. Flyvemekanikeren fik ved landingen ordre til at stille på eskadrillekontoret iført stålhjelm og remtøj. Dette var den reglementerede påklædning ved ikendelse af disciplinarmiddel o.lign. Da flyvemekanikeren lidt senere ankom til kontoret, blev han smidt ud igen med fynd og klem med ordre på at 'glemme det pjat'.

IV./NJG 3 på Fl.H. Westerland vinteren 1944. Forreste række fra venstre: Ofw Mandelsdorf, ukendt, Lt. Stock, Uffz Müller (Schröders flyve-mekaniker) og Uffz Phillips. Øverste række fra venstre: Uffz Platz (vist nok det eneste medlem af en tysk natjagerbesætning med briller), ukendt, Uffz Wiese, Uffz Laub (Möllers flyve-mekaniker) og ukendt. (H. Phillips)

Stock var inden krigen blevet opdraget strengt nationalistisk, hvilket senere gav ham problemer. Han var 'født' til at være officer, men han forblev Leutnant under næsten hele krigen. Stock blev ikke forfremmet, fordi han var for ligefrem overfor højere myndigheder. Til gengæld var han altid korrekt overfor sit personel. Han blev aldrig dus med dem, men på den anden side sørgede han for, at de kørte anden klasse i toget i stedet for den reglementerede tredje klasse. Lt. Stock sørgede, i modsætning til mange andre officerer, altid for ordenlig indkvartering og bespisning af hans besætning, når det var nødvendigt, at de skulle lande andre steder end på deres hjemmeflyveplads.

Stock var atypisk natjagerpilot i den forstand, at han meget gerne ville flyve missioner langt ud over Nordsøen samt dagmissioner. Det sidstnævnte afskyede de fleste natjagerpiloter, men ikke Stock der overlevede krigen med 4 nat- og 4 dagnedskydninger.